

Regd. No. 2975

க:

ஸ்ரீ ராம ரத்ன ஜன் - 345

சுசிரியர்: P. B. அண்ணங்கராசரீயர்.

SRI RAMANUJAN

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Editor:

Mahamahimopadhyaya

P. B. ANNANGARACHARYA, KANCHIPURAM-631503.

வருஷம் சந்தா 10 ரூ.

ஜீ. ரீ. சந்தா ரூ. 25

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada



ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர்
திருவடிகளே சரணம்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல் வாழி*
தாழ்வாது டில்குரவர் தாம்வாழி—ஏழ்பாரு
முய்ய வவர்க னுரைத்தவைகள் தாம்வாழி*
செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து.

நளவா 10-3-1977

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஸ்ரீ:

திருவல்லிக்கேணி உடையவர் கைங்கர்ய ஸபையாருடைய

ஓர் முக்கிய வேண்டுகோள்

அடுத்த பிங்களவருடத்து எம்பெருமானார் உத்ஸவத்தை முன்னிட்டு நல்ல முறையில் திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ உடையவர் சபையால் வெளியிடப்போகும் மலரில் (1) இரண்டு அல்லது மூன்று கட்டுரைகளும், அனேக திவ்யதேச படங்களும், (2) கத்யத்ரயம் தாடபஞ்சகம், ஸ்ரீராமானுஜ அஷ்டகம், அஷ்டோத்தரம், ப்ரார்த்தனா பஞ்சகம், ராமானுஜ சதுச்சுலோகி, ஸுப்ரபாதம், ப்ரபத்தி, ஸ்ரீபெரும்பூதூர், திருவல்லிக்கேணி திருமஞ்சன மங்களாசாஸன கட்டியங்கள், எத்னாரிகைகள், யதிராஜ விச்சதி, எதிராஜ ஸப்ததி, இராமானுச நூற்றந்தகாதி முதலியனவும். (3) ஸ்வாமியின் ஒன்பது க்ரந்தங்களின் சுருக்கம் முதலியனவும் வெளிவரும்.

இது ஒவ்வொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் க்ருஹங்களிலும் அவசியம் இருக்க வேண்டியதாக அமையும் ரூ. 10/- பிரத்யேகமாக அளிப்பவர்களுக்கு ஒரு மலர் அளிக்கப்படும். இதற்கான பணத்தை கார்யதரிசி, ஸ்ரீ உடையவர் கைங்கர்ய சபை, 33, தேரடித் தெரு, திருவல்லிக்கேணி மதராஸ்-5 என்ற விலாசத்திற்கு முன்னதாக நேராகவோ M. O. மூலமோ பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டுகிறோம்.

961-வது அவதார உத்ஸவ கமிட்டியார்

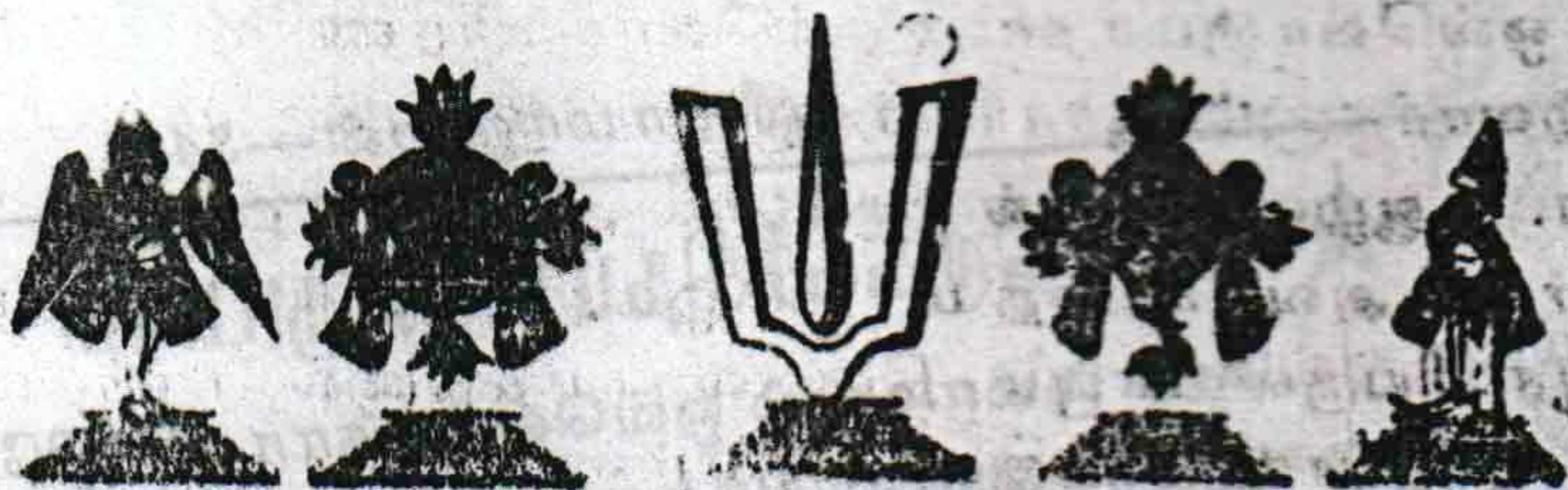
ஸ்ரீ உடையவர் கைங்கர்ய சபை.

[உயர்திரு. N. கிருஷ்ணஸ்வாமி ரெட்டியாரவர்கள் தலைவர்.]

பத்ராதிப விஜ்ஞாபனம் (P. B. A.)

28-2-77 இன் எம்பெருமானார் திருநகூத்திரம் திருவாதிரை. இன்று தோன்றிய ஒரு மனோகத்தை ஆனந்தமாக விஜ்ஞாபிக்கிறேன். பிங்களவத்ஸர மங்களமாலிகைகள் பல வெளிவந்திருக்கின்றன; பிங்களவத்ஸர பூர்த்திவரையின் மேலும் வெளிவந்துகொண்டிருக்கும். எம்பெருமானார் திருவாதிரித்து 960 திருநகூத்ரங்கள் கடந்தமையால் இதற்கு ஞாபக சின்னமாக 960 அர்த்தங்கள் கொண்ட ஒரு மலர் ஆனித் திருவாதிரைக்குள் வெளியிடப்படும் எம்பெருமானார் தரிசனக்ஷத்திரத்தில் ஸுபிக்ஷமாக விளைந்துள்ள பரஸ்ஸஹஸ்ர அர்த்த விசேஷங்களுள் ச்ருதீதிஹாஸபுராண உபய வேதாந்த ரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்கள் 960 வெளிவரும். விவாதாஸ்பத விஷயங்கள் இதில் வலலேசும் புகமாட்டா. உத்தரதேசிய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் ஆந்திரப்ரதேச ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் உதவியாக வடமொழியிலும் வடுகு மொழியிலுங்கூட இதேபோல் வெளிவரும். பகவத்பாகவதகிருபாகடாக்ஷத்தைப் பிரார்த்தித்து நிற்கிறேன்.

P. B. A. தாஸன். 1-3-77.



ஆசிரியர்:

மஹாமஹிமோபாத்யாய ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர்

ஸம்புடம் 29

நளஸ்ர மாசி மாதம்
மார்ச்சு, 1977

ஸஞ்சிகை 9

சில பெரியார்களின் திருவுள்ளம்.

ஸமீபித்திருக்கும் பிங்களவாண்டு எம்பெருமானாரைய திருவல்தார் எம்
வத்ஸரமென்றுகொண்டு செய்யும் கிரிசைகள் எம்பெருமானாரை ரோடு நீற்சக்
கூடாதென்றும், எம்பெருமானார் தரிசனத்தைச் சேர்ந்த ஸகலாசாரியர்களுக்கும்
பெருமை எம்பெருமானாராலே யாதலால் அவ்வருடைய முகபலர்த்தியை உத்
தேசித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவாசாரியர்கள் பலருடையவும் தீவ்யக்ரந்தங்களை எம்பெரு
மானார் க்ரந்தங்களாகவே மதித்து அவற்றுக்கும் புருத்தாரம் செய்யும் பணியை
மேற்கொள்ளவேண்டுமென்றும் சில பெரியார்கள் அன்புடன் தெரிவிக்கிறார்கள்.
கூடவே மற்றொன்றும் தெரிவிக்கிறார்கள்—இதுகாறும் இப்பணியை மேற்கொண்டு
செய்துவருபவர்கள்தான் எதையும் செய்யவேண்டும்: புத்தாகயார் செய்ய முன்
வரப்போகிறார்கள்? என்று. பலரும் முன்வரவேண்டுமென்பது அடியேனுடைய
பிரார்த்தனை. வாதிகேஸரி அழகிய மணவாளச் சீயர் அருளிச்செய்த தத்வதிப
திபப்ரகாசங்கள் மிகச்சிறந்த நூல். 75 வருஷங்களுக்குமுன் தெலுங்குலிபியில்
அச்சிடப்பட்ட இந்த க்ரந்தம் 40, 50 ஆண்டுகளாகவே துர்லபமாயிற்று. இப்பெய
ருடைய க்ரந்தமுள்ளதென்கூட அனேகர் அறியார்கள். தத்வதிபபேஸ்து
வடமொழி. அதற்கு மொழிபெயர்ப்பாக (மணிப்ரவாளத்தில்) அவர்தாமே
அமைத்தது திபப்ரகாசமென்பது. இதனை அச்சிடத் தொடங்குவோம். இவர்
தாமே றுஸ்யத்யகாரிகாவளி என்னும் க்ரந்தமும் (ஸரளசலோசருபம்) அருளிச்செய்
திருக்கிறார். 63 வருஷங்களுக்குமுன் இதை அடியேன் தெலுங்குலிபியில் அச்சிட்
டேன். இதுவும் 50 வருஷமாக துர்லபம். "மநோநாநம் அதப: ப்ரவானா: ..."



திருக்கச்சிநம்பிகள் நுபவம்



நமக்கு ஒவ்வொருமாதமும் ஒவ்வொருகாரண விசேஷத்தினால் உத்தேசம் மாகிறது. ஆழ்வார்களும் ஆசாரியர்களும் என்றே நமக்கு முக்கியமாக உத்தேசம் மாக ளாகின்றார்கள். ஆழ்வார்களில் ஒருவரும் அவதரியாத மாதங்கள் சில இருந்தாலும் ஆசாரியர்கள் அவதரியாத மாதம் ஒன்றுகூட காணக்கிடைக்காது. ஆழ்வாருடையவும் ஆசாரியருடையவும் திருவவதாரத்தினால் புனிதமான மாதங்களும் பலவுண்டே. ஆழ்வார்களில் குலசேகரராமுவாருடையவும், ஆசாரியர்களில் திருக்கச்சிநம்பியுடையவும் திருவவதாரத்தினால் புனிதமானது மாசிமாதம்.

ஒரு ஆச்சரியத்தை முன்னம் தெரிவிக்க விருப்புகிறேன். இன்று 22-2-77 காலை நித்யக்ருத்யங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு என்னுடைய கார்யாலயத்தில் அமர்ந்து இன்று, முந்துறமுன்னம் மிருகசீர்ஷத்திலவதரித்த திருக்கச்சிநம்பியைப் பற்றி ஒருகட்டுரை எழுதவேண்டுமென்று ஸங்கல்பங்கொண்டு எழுதத்தொடங்கி மகுடமிட்டவுடனே [8 மணிக்கு] தபால்கள் வழக்கப்படி வந்து சேர்ந்தன. அவற்றுள் முதல் கடிதத்தைப் பிரித்தவுடனே “இப்போது தேவரீர் திருக்கச்சிநம்பிகளின் திவ்ய குணநுபவத்திலே அமர்ந்திருக்கக்கூடுமென்று உட்கண்ணால் காண்கிறேன்” என்பதை அதில் முதல்வாக்கியமாகக் கண்டேன். அந்த பஹுனுடைய திருநாமம் இங்கு ப்ரஸ்தாவிக்கவேணுமோ? அவர்க்கு உடனே நான் பதில் எழுதினேன்—தேவரீர் உட்கண்ணால் கண்டதன்று; கட்கண்ணாலேயே கண்டறிந்து எழுதியதுதான் என்பதில் என்மனம் ஆயுறவில்லை” என்று “ஆக்கயாதி ஹ்ருதயம் ஹ்ருதா” என்கிற ஸ்ரீராமாணவசனத்தையும் அவர்க்கு நீளே ஓட்டினேன்.

இதிலிருந்து ஒரு சிறு கதை நினைவுக்கு வந்தது. பரம வைதிகரான ஒரு ஸ்வாமி ஒருநாள் காலை யெழுந்து தம்முடைய வயலுக்குச் சென்றார். அங்கே உழவர்களோடு ஒரு விவாதம் விளைந்ததிவர்க்கு. மேலதிகாரிசளுக்குச் செய்தி சொல்லியனுப்பிவிட்டு இவர் திருமாளிகைக்கு வந்து நீராடி அனுட்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு பெருமாள் திருவாராதனத்திலமர்ந்தார். ஆனாலும் இவர்க்குத் திருவாராதனத்தில் நெஞ்சு செல்லவில்லை. வயல்வழக்கிலேயே நெஞ்சு ஊன்றி நிற்கிறார். இந்த நிலைமையில் வயற்காட்டிலிருந்து தோட்டியும் தலையாரியும் வந்து வாசலில் நிற்கிற மருமகளை நோக்கி ‘அய்யா எங்கே?’ என்று கேட்க, ஏதுக்காகக் கேட்கிறாய்? என்ன, ‘உடனே அய்யாவை வயலுக்கு அழைத்துச் செல்லவேண்டியிருக்கிறது’ என்ன, அதற்கு மருமகள் ‘அய்யா அங்கேதான் சென்றிருக்கிறார்’ என்ன, திருவாராதன அறையில் நிற்கிற அய்யா இதைக் கேட்டு மிக வியப்புற்றார்; தாம் உள்ளேயிருக்கிற விஷயம் மருமகளுக்கு நள்ளுகத் தெரிந்திருந்தும் அந்தப் பெண் அப்படிச் சொன்னதற்கு வியப்படைந்தார். நம் உடல் இங்கிருந்தாலும் நம்முள்ளமெல்லாம் வயற்காட்டில் சென்றிருக்கிற தென்பதையறிந்தே இந்தப் பெண் இங்ஙனே சொல்லிற்று என்று தெரிந்துகொண்ட அவர் தேவியாரை விளித்து ‘அம்! இந்தப் பெண்ணுக்கு நீ என்ன உணவு இடுகிறாய்? உள்ளபடி சொல்லு’ என்ன; ‘உளுத்தம்பருப்புத் துகையல் என்று சொல்லி பசுஞ்சாணியையிடுவேன்’ ‘இந்தா தீர்த்தமென்று சொல்லி கோமயத்தைக் கொடுப்

பேன்' என்று சொல்லத் தொடங்கி 'அதையெல்லாம் அந்தப் பெண் முகக்கடுப் பில்லாமலே தின்றுவிடும்' என்றுரைத்து முடித்தாள். 'அந்த கவ்யத்தினை ப்ரப வமேயிது' என்று தெரிந்துகொண்டாராம். ப்ராஸங்கிகமானவிது நிற்க.

இனித் திருக்கச்சிநம்பியநுபவம் தொடங்குகிறேன். பெரிய பெரிய க்ரந் தங்களை யருளிச்செய்தவர்களுக்கும், உபயவேதாந்த ப்ரவசனங்களை விசேஷமாகச் செய்தவர்களென்று ப்ரஸித்தி பெற்றவர்களுக்குங்கூட இல்லாத பெருமையை நம்பிகளிடம் காண்கிறோம், இவர்தமக்கும் ஆசார்யரான ஆளவந்தாரீர்க்கும் ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளுக்கும் விக்ரஹ ப்ரதிஷ்டையில்லாத கோவில்களிலுங் கூட நம்பிகளுக்கு அர்ச்சையையும் உத்ஸவோபலாலனங்களையும் காண்கிறோம். எம் பெருமானாருடைய பஞ்சாசாரியர்களில் இவரையு மொருவராகச் சிலர் கூறுவ துண்டு; அப்படியில்லை. இவரைத் தவிர்த்தே ஆசாரியர்கள் ஐவர் பரிகணிதர் களாயிராநின்றார்கள். "ராமாநுஜமுநீர் மாந்யம்" என்னும்படியான பெருமையே இவர்க்குள்ளது. மாந்யம் என்கிற இச்சொல் உண்டே. இது அநர்க்கமானது. அது நிற்க.

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த தேவராஜ மங்களத்தில் "ஸ்ரீ காஞ்சி பூர்ணமிச்ரேண ப்ரீத்யா ஸர்வாபிபாஷிணே, அதீதார்ச்சாவ்யவஸ்தாய ஹஸ்த யதீசாய மங்களம்" என்கிற சுலோகத்தினாலும் குருபரம்பராப்ரபாவாதிக்ரந்த விசேஷங்களாலும் தேவப்பெருமாள் அர்ச்சாவதார ஸமாதியைக் கடந்து நம்பிக ளோடே வார்த்தையாடினவரென்பது நிஸ்ஸந்தேஹமாக அறியப்படுகின்றது. "திருக்கச்சிநம்பியாறு வார்த்தைகள்" என்று ப்ரஸித்தமாகவுமுள்ளது. 'அஹ மேவ பரம் தத்வம் தர்சநம் பேத ஏவ ச, மோக்ஷோபாய: ப்ரபத்திஸ் ஸ்யாத் பூர்ணாசார்ய ஸமாச்ரய: தேஹாவஸாநே முக்திஸ் ஸ்யாத் அந்திம ஸ்ம்ருதி வர்ஜனம்' என்கிற ஸம்ஸ்க்ருத ச்லோகங்களும்,

"செப்புதின்ற பரதத்வம் யானேயென்னச்செப்புதி

வேறொப்பிலாதாய் தரிசனமும் பேதமென்றே யுரைத்திடுக
தப்பிலாதவுபாயமதும் ப்ரபத்தியென்றே சாற்றிடுக

அப்ப! புல்க இவையன்றி நினைவும் வேண்டா அந்திமத்தில்
இந்தச்சரீர அவதானந்தன் லீலிசையுர் மோக்சமது

அந்த மில்லாக்குணத்தினனுக்காசாரியனுப் பெரியநம்பி

சிந்தைதன் னுளிலையெல்லாம் சிந்தித்திருந்தானினைய ழ்வான்

முந்தியிவை நீ மொழியென்றே யருளிச்செய்தானருளான்."

என்கிற வடிவழகிய நப்பிதாஸரின் செய்யுளும் அந்த ஆறுவார்த்தைகளை நன்கு நிரூபித்துள்ளன. இவற்றுக்கு அடியேனும் வியாக்கியான மெழுதி வெளியிட் டிருக்கிறேனாதலால் இங்கு விவரிக்கவில்லை.

இவ்விஷயத்தில் சிலர் சங்கிப்பதை யநுவதித்துப் பரிஹாரம் செய்யவிரும்பு கிறேன்; ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் வித்யார்த்தி தசையிலிருந்தே மிகவும் ப்ரபுத்தர்; திருத் துழாய் பரிமளத்தோடே அங்குரிக்குமாப்போலே ஸ்வாமி ஸாஸ்த்ரார்த்தங்க ளிலே உண்மை யுணர்ச்சியோடு அவதரித்தவராகையாலே இவர்க்கு எதிலும் ஸம்

சயமோ விபர்யயமோ இருக்க ப்ரஸக்தியில்லை. அதிலும், ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரதத்துவம், சித்து அசித்து ஈச்வரன் என்னும் மூன்று தத்துவங்கள் இயற்கையாக வெவ்வேறாயுள்ளன.....என்பன போன்ற விஷயங்களில் ஸ்வாமிக்கு ஸந்தேஹ முண்டாக ப்ரஸக்தியில்லையாயிருக்க, இவர் திருக்கச்சிநம்பிகள் பக்கலிலே விஜ்ஞாபித்து ஸந்தேஹ நிர்ணயம் பெற்றாரென்று சொல்லுகிறவிது பொருந்துமோ? என்பது சிலருடைய சங்கை.

இதற்குப் பரிஹாரமுணர்த்துகிறோம். ஆறுவார்த்தையாகச் சொல்லப்படுகிற விவற்றில் எந்த ஆசாரியர் பக்கலிலே ஆச்ரயிப்பது என்றிற ஒரு விஷயத்தில் மட்டுமே ஸ்வாமிக்கு விஜ்ஞானையிருக்க ப்ரஸக்தியுண்டு. ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்க விரும்பியிருந்தார். அது வாய்க்கவில்லை. பிறகு திருக்கச்சிநம்பிகளின் ஞானபக்தி விரக்திகளின் பெளஷ்கல்யத்தைச்சென்று அவர் பக்கலிலே ஆச்ரயிக்கவெண்ணி அவரை யறுவார்த்தித்தார். அந்த நசையை நம்பிகள் ஸர்வாத்மநா அநுசிதமென்று அறவே போக்கிவிட்டார். பின்னே எந்த ஆசார்யரிடத்தில் திருவிலச்சினை பெறலாம்! என்று தளும்பி யிருந்ததுண்டு ஆகவே இவ்வொரு விஷயம் தவிர மற்ற ஐந்து விஷயங்களில் ஸ்வாமிக்கு ஸந்தேஹமிருக்க ப்ரஸக்தியில்லைதான். ஆனாலும் விஜ்ஞானை விளைந்த வழியென் னென்னில், கூரத்தாழ்வான் (வரதராஜ ஸ்தவத்தில்) “ஸம்வதேத கில யத் ப்ரமாந்தரைஸ் தத் ப்ரமாணமிதி யே ஹி மேநிரே” என்னும் சுலோகத்தினால் ஒரு பக்டும் ஸாதிக்கிறார். (அதாவது)—ப்ரமாணிகமானவொரு விஷயத்திற்கு ப்ரமாணந்தர ஸம்வாதமுமுண்டானால் அது ப்ரபலமான ப்ராமாண்யத்தைப் பெறும் என்கை. அந்த ரீதியில் தேவப் பெருமானுடைய திருவுள்ளத்தில் இசைவையுங் கண்டு களிக்கக் கருதிய எம்பெருமானார் திருக்கச்சிநம்பிகள் மூலமாக அதனை லபிக்கப் பெற்றாரென்பதில் விப்ரதிபத்திகொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை.

ஆண்டாள் திருப்பாவையில் இரண்டாம் பாட்டில் “உய்யுமாறெண்ணியுகந்து” என்றதில். உய்யும் ஆறு—உஜ்ஜீவனேஹேதுவான ஆறு வார்த்தைகளை எண்ணியுக்கும் விஷயமும் பெரியோர்களால் அநுஸந்திக்கப்படுவதுண்டு. *பெரும்பூதார் மாமுனிக்குப் பின்னாள் திருவாக்கில் இவ்வர்த்தம் வெளிவருவதில் அஸம்பாவிதத்வசங்கைக்கு அவகாசமில்லையன்றோ.

ஸகல சாஸ்த்ரப்ரமேயமான தத்வஹித புருஷார்த்தங்களில் மிக முக்கியமானது புருஷார்த்தம். கைங்கர்யத்தையே புருஷார்த்தமாகக் கொண்டது ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தம். நம்மாழ்வார் “வழுவினாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்” என்றும், ஆளவந்தார் “கதாஹ மைகாந்திகநித்யகிங்கர: ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி” என்றும், எம்பெருமானார் “நித்ய கைங்கர்ய ப்ராப்த்யபேக்ஷயா.....நித்ய கிங்கரோபவாநி” என்றுமிந்த ஸ்ரீஸூக்திகளாலே நித்யகைங்கர்யத்தில் டாரிப்பும் ப்ரார்த்தனையுமாக இருந்தார்களேயன்றி அனுட்டித்து மகிழ்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. இது அனுஷ்டான சேஷமானது திருக்கச்சிநம்பிகள் பக்கலிலேயாதலால் இது பற்றியே இவருடைய மஹிமை நிகரற்றதாயிற்று. *

இதிஹாஸபுராண விஞ்ஞவிடைகள் [6]

(ராமக்ருஷ்ண ஸம்பாஷணை)

வினா:— 'உத்தர ஸ்ரீராமாயணம் பிராமாணிகமன்று, கல்பிதம்' என்றும் "உத்தரகாண்டம் யாரோ எழுதி ராமாயணத்துடன் சேர்ந்தே போயிற்று" என்றும் ஒரு பெரியார் பிரசாரம் செய்து வருகிறாரே; இதைப்பற்றி உம்முடைய அபிப்ராயமென்ன? (வினா) வெறும் பிரசாரமன்று; எழுதியும் வெளியிட்டுள்ளார்; "நாரதர் சொல்லி வான்மீகி இயற்றினார். அதில் ஒருவிதத் தவறும் இருக்கமுடியாது; ஓர் எழுத்துவிடாமல் எல்லாம் ஒப்புக்கொண்டே தீரவேண்டும்" என்பதாயிருந்தால் எனக்கு ஒன்றும் சொல்ல இடமில்லை. 'அப்படியில்லை' உனக்குத் தோன்றியதைத் தோன்றியவாறு தாராளமாகச் சொல்லலாம், குற்றமில்லை, என்று பெரியோர் இடம் கொடுத்தால் உத்தரகாண்டத்தைட்டற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நானும் எவ்வளவோ முயற்சி செய்துதான் பார்த்தேன், ஸ்ரீராமன் உலகத்துக்கு வழிகாட்ட அவதரித்த கடவுள்; சீதையை அரும்பாடுபட்டு இலங்கையிலிருந்து மீட்டுக்கொண்டு வந்த பின் ஊராரின் உப்புப் பேச்சைக் கேட்டுக் காட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டான் என்கிற சேரேச்சதையை, அடைச்சணை புராணத்தை என் மனசுக்குச் சமாதானப்படுத்திக்கொள்ள முடியவேயில்லை. மிக்க அன்புடனும் பக்தியுடனும் முயற்சி செய்திருக்கிறேன். பெரியோர்கள் என்னை 'நாஸ்திகன்' குளுமானாக் காரன், என்று சொல்லக்கூடாது. உண்மையில் இந்தக் கதைபைச் சகிக்க என்னால் முடியவில்லை. நாஸ்திகனாயிருந்தால் ஒரு வேளை சமீபத்திருப்பேன்' என்று எழுதியச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார்; மேலேயும் சில காரணங்களை நிரூபித்துத் தம்முடைய கொள்கையை நிலை நாட்டப்பார்க்கிறார். இதையெல்லாம் நீ பார்த்திருக்கிறாயல்லவோ.

...

...

...

...

வினா:— அதை உதாஹரித்துவிட்டதனால் எனக்கென்ன தருப்தி; அதைப்பற்றி உம்முடைய முடிவையன்றோ நான் கேட்கவிரும்புகிறேன். (வினா) இதிஹாஸ புராணகதைகளில் நம்முடைய ஆராய்ச்சிசக்தியைப் புசவிட்டு, இன்ன கதை ஸம்பாவிதம், இன்ன கதை அஸம்பாவிதம் என்று நமது அற்பபுத்தியால் நிரூபித்த நிர்ணயிப்பதென்று கொண்டால், உலகத்தில் விமர்சகர்களாகப் புழம்பெற்ற பலரும் கூடி ஸகல புராண கதைகளையும் அஸத்தாக்கிவிட முடியும். உத்தர ஸ்ரீராமாயணத்தை அவலக்ஷண புராணமென்று இவர் சொல்லுகிறார்; ஸ்ரீராமாயணகதையை அவலக்ஷண புராணமென்று நிரூபிப்பார் பரையும் பார்த்திருக்கிறோம். உலகமெல்லாம் உச்சிமேல் வைத்து மெச்சும் பகவத்கதையையும் பழிப்பவர்களை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அன்னொருடைய உபபாதனங்களைக் கேட்கும்போது 'ஆமாம்; பகவத்கதை கல்பிதந்தான், என்று பரம ஆஸ்திகர்களின் நெஞ்சமும் நம்பிவிடுகின்றதாம்.

...

...

...

...

...

வினா:— பிரகிருதம் உத்தர ஸ்ரீராமாயணத்தைப் பற்றி மட்டும் ஸாதிக்க வேணும். மிகத்திடமான நிரூபணங்கள் வேணும். (வினா) நம்மைக்காட்டிலும் பதினாயிரமடங்கு மேதாவிளான பூருவர்கள் இவ்வுத்தரராம கதையை ஆதரிக்கிறார்களா? இல்லையா? என்பதைப்பற்றி முன்னம் விமர்சிப்போம். பண்டைக்

காலத்து மஹாகவிகளில் பவபூதி யென்பவர் உத்தரராம சரிதம் வெகு ஆச்சரியமாக எழுதியிருக்கிறாரென்பதும் அது உலகமெங்கும் நற்புகழ் பெற்றுப் பரவியிருக்கிறதென்பதும் ப்ரஸித்தமல்லவா?

வினா:— ஆக்ஷேபகரான பெரியாருங்கூட “பவபூதி தன் ஸாமர்த்தியத்தை உபயோகித்துப் பழைய கதையை ஒரளவு மாற்றிவிட்டான்.... பவபூதி தன் கற்பனா சாமர்த்தியத்தை உபயோகித்து ஊர் வம்புக்குப் பயந்த கதையின் அவலக்ஷணத்தைக் குறைத்துவிட்டான்” என்கிறாரே; இது சரியா? (விடை) இது அர்த்தமில்லாத வார்த்தையே; இதிஹாஸ புராண கதைகளை நாடகங்களில் அமைக்கின்ற மஹாகவிகள் யாவருமே இடையிடையே தங்கள் கற்பனா சக்தியை உபயோகித்துக் கதையின் சில பாகங்களை மாற்றுவது வழக்கம். மஹாபாரதத்திலுள்ள சகுந்தலா உபாக்கியானத்தைக் காளிதாஸர் சாகுந்தல நாடகமாக இயற்றுகையில் கதையின் போக்கை எவ்வளவு மாறுபடுத்தி யிருக்கின்றாரென்று பார்க்கவேண்டும். முராரி கவி ஸ்ரீராமாயண கதையை அநர்க்கராகவ நாடகமாக இயற்றுகையில் கதையின் ரீதியை எவ்வளவு மாற்றியிருக்கிறாரென்று பார்க்கவேண்டும். உத்தரராம சரித மெழுதிய பவபூதிய மஹாவீர சரித நாடகமுமியற்றியுள்ளார். அதில் ஸ்ரீராமாயண கதையை எவ்வளவு மாற்றியிருக்கின்றாரென்று பார்க்கவேண்டும் இவ்வளவும் விமர்சித்தால் கதைப்போக்கைச் சிறிது மாற்றுவதே தவிர நாடகங்களின் இயல்பு என்பது புலனாகும்.

வினா:— மேலே குறித்த பெரியார் உத்தர ஸ்ரீராமாயணம் முழுவதையுமே கல்பிதமென்கிறாரா? அல்லது, லோகாபவாதத்தை ஆசரித்துப் பிராட்டியைக் காட்டுக்குப் போகவிட்ட கதையை மாத்திரம் கல்பித மென்கிறாரா? (விடை) அவர் “உத்தரகாண்டம் யாரோ எழுதினது ராமாயணத்துடன் சேர்ந்தே போயிற்று” என்றெழுதியிருப்பதனால் உத்தர ஸ்ரீராமாயணம் முழுவதையுமே கல்பிதமென்கிறாரென்று நன்கு விளங்காநின்றது.

வினா:— உத்தர ஸ்ரீராமாயணத்தை நம்முடைய ஆழ்வாராசாரியர்களில் யாராகிலும் நம்முடைய நூல்களில் தழுவியிருப்பதுண்டோ? (விடை) ஏனில்லை? தாராளமாகவுண்டு. குலசேகராழ்வார் தமதுதிருமொழியில் பத்தாவது பதிகத்தில் ஸ்ரீராமாயண கதையை உத்தரகாண்டமு முட்டட்டே என்றோ பாடியிருக்கிறார். வேதாந்தவாசிரியரும் ரகுவீரகத்யத்தில் உத்தரகாண்ட கதையைச் சேர்த்தே முடித்திருக்கிறார். ஆக, ஆழ்வாராசாரியர்களுக்கும் உத்தரகாண்டப் உடன்பாடே யென்பது ஐயமற்றது.

வினா:— ஆக்ஷேபகர் இத்தகைய ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளை ஒரு பொருளாக எண்ணிப் போலிருக்கிறதே. ஏற்கெனவே கல்பிதமாகி ஏடுபட்டுக்கிடந்த கதையைக் கவிகளும் ஆசாரியர்களும் நம்பித் தழுவிவிட்டார்கள் என்று அவர் வாதிக்கவல்ல வராதலால் தேவரீர் காட்டிய பிரமாணங்கள் அவருடையமனதைத் தெளிவிக்குமா? (விடை) நம்மைக்காட்டிலும் ஆயிரமடங்கு மேதாவிகளான பூருவர்கள் இக்கதையை அதிசங்கியாமல் ஆதரித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பிராமாணிகர்கட்கு முதலிக்கவே இதை நான் எடுத்துக்காட்டினேன். அவர் நம்பாவிட்டாலென்ன?

வினா:— ராமன் உலகத்துக்கு வழிகாட்ட அவதரித்த கடவுள்; ஊராரின் வம்புப்பேச்சைக்கேட்டுச் சீதையைக்காட்டுக்கு அனுப்பிவிடமாட்டான் என்கிறாரே அவர். (விடை) இராமன் உலகத்துக்கு வழிகாட்ட அவதரித்தபடியினால் தான் இங்ஙனம் செய்ய மீதர்ந்தது என்று திண்ணமாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். எப்படிப்பட்டவரும் லோகாபவாதத்திற்கு அஞ்சியே வர்த்திக்கவேண்டுமென்று வழிகாட்டினபடி. ...

வினா:— சீதையை அரும்பாடுபட்டு இலங்கையிலிருந்து மீட்டுக்கொண்டு வந்தபின் தானே காட்டுக்கு ஓட்டுவாரா? என்கிறாரே; இதற்கு என்ன சொல்லுவது? (விடை) இராமன் அரும்பாடு பட்டதாக நினைப்பது கேடலம் கதைப்போச்சில் மாத்திரமே கண்ணெழுத்துவார்க்கு உற்றது. “பொல்லாவரக்களைக் கிள்ளிக்களைத் தானே” என்று அவலீலபாகப் பேசினான் ஆண்டாள். ‘ஸேதுபந்தந முகா: கரீடாஸ் தவாடம்பரம்’ என்றார் கூரத்தாழ்வான். ...

வினா:— “ஸம்க்ஷேபராமாயணத்தில் உத்தரகாண்ட சரிதை இல்லாமையால் இது கல்பிதம்” என்கிறாரே இது என்ன? (விடை) ஸம்க்ஷேப ராமாயணத்தில் பாலகாண்ட கதை சிறிதும் தொடர்படவில்லை என்பது நிர்விவாதம். யுவராஜ பட்டாபிஷேக முயற்சி முதலாகவே நாரத முனிவரால் வாஸ்தவீகிக்கு உபதேசிக்கப் பட்டிருக்கின்றதென்பது வ்யக்தம்; இது கொண்டு பாலகாண்டமும் கல்பிதமென்ன வேண்டிவருமே.

வினா:— “இராமன் அரசாண்டு வரும்போது அந்நகரில் அற்பகுணமுள்ளவன் நாஸ்திகன் துஷ்டன் மருந்துக்குக் கூட ஒருவன் அகப்படமாட்டான்” என்று மிகமிகச் சொல்லியிருப்பதற்கு முன்னாக சீதையைப் பழிக்கும் ஜனங்களிருந்ததாக ஒப்புக்கொள்ளவே முடியுமாது? என்கிறாரே? (விடை) க்ருதயுகத்தில் தரும தேவதை யானது நான்கு கால்களோடும் ழுறைவின்றி வாழ்ந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட காலத்திலும் அதர்பச் செயல்கள் பல நடந்தனவாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. பெரும்பான்மையாகச் சொல்லப்படும் விஷயம் சிறுபான்மையை அழிக்கவில்லாத தென்று அறியவேணும். ‘ராமராஜ்யத்தில் இரப்பாளன் ஒருவன் கூட இல்லை; அனைவரும் உதாரர்களாகவே வாழ்ந்து வந்தார்கள், என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இரப்பாளன் ஒருவன் கூட இல்லையானால் அந்த உதாரர்கள் தானம் பண்ணினதுயார்க்கு? என்றுகேட்டால் இப்பெரியார் என்னவிடையிறுப்பர்?

வினா:— “அப்படியாராவது பேசினாலும் அதை அந்த ராமன் ஏன் காதில் போட்டுக் கொண்டான்?” என்கிறாரே? (விடை) இராமனையே நேரில் கண்டுதான் கேட்கவேணும். ஸ்யமந்தகமணி விஷயமாகக் கண்ணையும் இங்ஙனே கேள்வி கேட்கலாம். இராமனைக் கைகேயி காட்டுக்குப் போகச் சொன்னாலும் அவள் பேச்சுக்கு உடன பட்ட தந்தைதான் போகச் சொன்னாலும் இராமன் ஏன் காட்டுக்குப் போகவேண்டும்? முடிசூடுதற்காகச் சடங்குகள் பலவும் அனுட்டித்து ஆய்விட்ட படியால் இனி வனம் போக முடியாதென்று இராமன் ஏன் மறுக்கக்கூடாது? என்று பலர் கேட்பதுண்டு இப்படி ஒன்றிரண்டு கேள்விகள்ல்ல; பல கேள்விகள் பலர் கேட்டதுண்டு அக்கேள்விகளோடு கூடவே இக் கேள்வியும் கேட்கவேண்டியதே.

வினா:— யுத்த காண்டத்தின் முடிவிலுள்ள அக்நி ப்ரவேச கதையும் கல்பிதமே யென்று காட்டுவதற்கும் இப்பெரியார் இறங்கியிருக்கின்றாரே? (விடை) இவர்தம் புத்திக்குப் பொருந்தாத சைதானமெல்லாம் கல்பிதமென்று சழித்துவிடப்பார்க்கிறார். இவருடைய புத்திக்குப் பொருந்தாத கதைகள் மற்றொரு மேதாவியின் புத்திக்குப் பொருந்தாம லிருக்கலாம். அவ்வண்ணமாக ஒவ்வொருருடைய நூபணங்களையும் கேட்டே இனி நாம் புராணங்களை ஆதரிக்கவேண்டும் போலும்.

வினா:— இத்தகை அநீதியான காரியத்தை இராமன் செய்தால் அனுமான் வெறுமனி நப்பரா? லக்ஷ்மணன் பரதன் இவர்கள் தாம் சகித்திருப்பார்களா? சைதக்காக முன்பு உயிர் துறந்த ஐடாயு மீண்டும் உயிரெழுந்து வந்து தடுத்திருக்க மாட்டாரா? என்கிறாரே; இவற்றுக்கு என்ன பதில்? (விடை) இவை ஸ்ரீராமாணம் நடையாடுந்தேசத்தில் விளையக் கூடியனவல்ல; பஞ்சவடியில் பிராட்டிக்குக் காலலாக அமைந்திருந்த ஐடாயு இராவணன் வருகிற காலத்தில் எங்குச் சென்றார்? லக்ஷ்மணன் மாரீசனது மாயக்குரலைக் கேட்டுக் கலங்கின ஸீதையை விட்டு வெளியேறினாலும் விளைவதறியக்கூடியவனாகையாலே பிராட்டியின்கட்டளைப்படி இராமனிடம் மீட்பாவது போல் காட்டிவிட்டு ஒரு மூலையில் பதுங்கியிருந்து இராவணன் பிராட்டியைக்கவர்ந்து செல்லாதபடி காத்திருக்கலாகாதா? என்கிற பலபலசேள்விகளைக் கட்டார் மலிந்திருக்குமீவ்வுலகில் இப்பெரியாருடைய கேள்விகள் வியப்பை விளைப்பனவல்லவே; வாலியை நோக்கி விடையிறுத்த பெருமாள் “ஸூக்ஷ்ம: பரமதுர்ஜ: ஸூய:ஸதாம் தர்ம: ப்லவங்கம!” என்றார். “தர்மஸ்ய தத்வம் நிஹிதம் குஹாயாம்” என்றார் தர்மபுத்திரர்; நம்போவ்வாருடைய சிற்றறிவுக்கு எட்டுமதன்று தருமநுட்பம். (உத்தரராமாண வினா விடைகள் முடிந்தன)

ஸம்பந்தாயார்த்த வினாவிடைகள்

வினா:— ஸ்ரீராமாநுஜர்க்கு முற்பட்ட ஆசாரியர்கள் அவருடைய திருமுடி ஸம்பந்தத்தினாலும், பிற்பட்ட ஆசாரியர்கள் அவருடைய திருவடி ஸம்பந்தத்தினாலும் உத்தீர்ணரானார்கள் என்கிற ஐதிஹ்யம் ஸம்பிரதாய நூல்களிலுள்ளது; இதைச் சிலவகுப்பினர் அஸங்கதமென்று சொல்லி வருகிறார்களல்லவா? இதில் தேவரீருடைய திருவுள்ளமெப்படி? (விடை) மேதாந்தவாதிகளியர் இவ்வைதிஹ்யத்தை நியாயபரிசுத்தியின் உபக்ரமத்திலிட்ட. ‘பத்யஸ் ஸம்யக்நாம் ப்ரணயய சரணௌ தத்பாத கோடரயோஸ் ஸம்பந்தேந ஸமித்தயாமாந விபவாந்’ என்கிற ச்லோகத்தில் பொறித்து வைந்தார். “அஸ்வாந்நாஸ்ய தத்பதஸ்யஸிஜத்வந்த்வமாச்ரித்ய, பூர்வே மூர்த்தநா யஸ்யாந்வயமுபகதா க்தகிகா முக்திமாபு:; ஸோயம் ராமாநுஜமுநிரபி ஸ்வீயமுக்திம் கரஸ்தாம் யத்ஸம்பந்தாத் அமநுத கதம் வர்ணயதே கூரநாத:” என்கிற ச்லோக ரத்னம் பட்டர் அருளிச் செய்தது; இந்த ச்லோகத்தில் சொல்லுவதென்ன வென்றால் எம்பெருமானாருடைய திருமுடி ஸம்பந்தத்தினால் முற்பட்ட ஆசாரியர்கள் உஜ்ஜீவித்தார்களென்றும், பிற்பட்ட ஆசாரியர்கள் அவருடைய திருவடி ஸம்பந்தத்தினால் உஜ்ஜீவித்தார்களென்றும் சொல்கிறது.

வினா:— பிற்பட்டவர்களுக்கு பாஷ்யகாரருடைய திருவடி ஸம்பந்தத்தினால் மோக்ஷ மென்றால் இது பொருந்தும். இதில் ஆக்ஷேபமுதிக்க வழியில்லை. முற்பட்ட

வர்களுக்குத் திருமுடி ஸம்பந்தத்தினால் மோகக் முண்டாயிற்றென்றால் இது அநந் விதமான வார்த்தையல்லவா? இது எப்படி பொருந்தும்? ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள், உய்யக் கொண்டார், மணக்கால் நம்பி போல்வார்தானே பாஷ்யகாரர்க்கு முற்பட்டவர்கள். அவர்கள் என்றைக்கோ பரமபதம் போய்ச்சேர்ந்தவர்களன்றோ? அவர்கள் காலத்தில் பாஷ்யகாரர் அவதரித்திருந்தாலன்றோ இவருடைய திருமுடி ஸம்பந்தம் அவர்களுக்கு நேர்ந்ததென்று சொல்ல இடமுண்டு; இவருடைய அவதாரமே நடந்திராத ஸமயத்தில் இவருடைய திருமுடி ஸம்பந்தம் அவர்களுக்கு எப்படி ப்ராப்தமாகக் கூடும்? இது ஸர்வாத்மநா அஸம்பாவிதமான வார்த்தையென்று தோன்றுகிறதே. இதற்குத் திருப்தி உரமான விடை தந்தருளவேணும். (விடை) இத்தகைய ஏற்றம் எம்பெருமானார்க்குச் சொல்லப்படுகின்றதேயன்றி ஸ்ரீமந்நாதமுனிசனாக்கோ ஆளவந்தாருக்கோ மற்றும் வேறு ஆசாரியர்க்கோ சொல்லப்பட்டிருக்கவில்லை. 'கலியுகங்கெடுங்கண்டு கொண்மின்' என்றவிடத்து ஐதிஹ்யத்தின்படி எம்பெருமானார் பவிஷ்யதாசார்யராக நம்மாழ்வார் திருவடிகளில் பண்டேதோன்றினவராதலால் அவருடைய திருவவதாரத்தைப் பிற்பட்டதாக வைத்துப் பூர்வபக்யம் செய்வது பொருத்தமன்று. இன்னமும் விரிவாகச் சொல்லவேண்டியதுண்டு; அது குருமுகமாகக் கேட்கத்தக்கது.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

வினா:— வேதத்தில் எம்பெருமானுடைய பரத்துவம் மட்டும் ஒதப்பட்டிருக்கின்றதேயன்றி ஸௌலப்யம் எங்குமே பேசப்பட்டிருக்கவில்லை யென்கிறார்களே; இஃது உண்மைதானோ? (விடை) வேதமோதினவர்கள் இப்படிச் சொல்லார்கள்; வேதத்தில் ஸௌலப்யமும் சொல்லப்பட்டே யுள்ளது; ஸௌலப்யமில்லாத பரத்துவமும், பரத்வமில்லாத ஸௌலப்யமும் புகழத் தக்கவையல்ல வென்பது ஆசாரியர்களின் திருவுள்ளம் "பரத்வங்கண்டு அகலாமைக்கு ஸௌலப்யம்; ஸௌலப்யங்கண்டு இகழாமைக்குப் பரத்வம்" என்பது ஆசாரியர்களின் திருவாக்கு. மேருமலை, கைலாஸமலை சுஃராப்தி—இத்யாதிகளில் பரத்வமிருந்தும் ஸௌலப்யமில்லை. காஷ்ட லோஷ்டாதிகளில் ஸௌலப்யமிருந்தும் பரத்வமில்லை. பரத்வ ஸௌலப்யங்களிரண்டும் ஸாமாநாதிகரணம் பெற்றுப் பொலிவது எம்பெருமானிடத்தில் தான். ஸௌலப்யத்தை நடவடிக்கைகளால் காட்ட முடியுமேயல்லது வேறுவகையினால்காட்ட இயலாது. அதற்காகவே பகவான் பலப் பல திருவவதாரங்களைச் செய்தருளினான்; திருவவதாரங்களில் பெரும்பாலும் காட்டினது ஸௌலப்யத்தையே.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

வினா:— திருவவதாரத்தைப்பற்றி இதிறாஸபுராணங்களில் பேசியிருக்கின்றதே யல்லது வேதத்தில் பேசியிருக்கவில்லையாமே. (விடை) அது தவறு; "அஜாயமானோ பஹுதா விஜாயதே" என்கிற வேதவாக்கியம் அந்தணர்களை வருமறிந்தது. அஜாயமான:-பிறப்பிலியாயிருக்கச் செய்தேயும், பஹுதா விஜாயதே-பலபடியாகப் பிறக்கிறான் எம்பெருமான் என்பது இந்த வேதவாக்கியத்திற்குப் பொருள். மத்ஸ்யகூர்மாத்விபவாவதாரங்களை யெல்லாம் உட்கொண்டேயன்றோ இந்த சுருதிவாக்கியம் அவதரித்தது. இதன் பொருளை மற்றொருபடியாகச் சொல்ல நினைத்தால் 'பரத்வசாலியாயிருக்கச் செய்தேயும் ஸௌலப்யசாலியாயுமிராநின்றான்' என்று சொல்லத்தட்டில்லை. இதுதான் உண்மைப் பொருள்.

வினா:— இந்த ஒரு வாக்கியந்தவிர வேறு வாக்கியம் கிடையாதே வேதத்தில். (விடை) ஏனில்லை? “பிதா புத்ரேண பித்ருமாந் யோநியோநௌ” என்பது காடகச் சூத்ரி வாக்கியம். இதன் பொருளாவது. எம்பெருமான் ஸகல லோக பிதா வாயிருக்கச் செய்தேயும் தன்னுடைய புத்திரர்களைத் தனக்குப் பிதாவாகக் கொண்டு “எந்நின்ற யோனியுமாய்ப் பிறச்சிறுன் என்பதாம். இந்தச் சூத்ரிவாக்கியத்தில் ஸௌலப்யம் ஸுஸ்பஷ்டமாகவே காட்டப்பட்டு விட்டது. ஸகல ஜகத் காரண பூதனாகவே யிருக்க வேண்டியவன் கார்ய பூதனுமாகிறுனென்றால் ஸௌலப்யத்தை இதைவிட வேறுவிதமாகச் சொல்லுவதெங்ஙனம்? முக்கியமாக வொன்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. நம் ஆசாரியர்கள் திருமந்திரத்திலுள்ள நாராயண பதத்தை விவரிக்குமிடத்து நாராயண பதத்திற்கு ஷஷ்டதத்புருஷ ஸமாளமும் டஹுல்ஹி ஸமாஸமுமாகிற இரண்டு ஸமாஸங்கள் காட்டிப் பொருளை விளக்கி “இவற்றால் பலித்தது பரத்வ ஸௌலப்யங்கள்” என்று நிசமித்தார்கள். திருமந்திரார்த்த மாகையாலே இதனை நான் இங்கு விவரிக்கின்றிலேன்; ரஹஸ்ய வியாக்கியானங்களிலே கண்டு கொள்வது. சாஸ்த்ரஜ்ஞர்கள் சில விஷயங்களை “தர்மிக்ராஹக மாநஸித்தம்” என்பார்கள்; இங்குமப்படியே: பராத்பரான எம்பெருமானுக்கு வாசகமான திருநாமங்களுள் தலைமை பெற்றதான நாராயண நாமத்தை நாம் ஸ்மரிக்கும்போதே ஸௌலப்யமும் தோன்றியே தீருமென்பதை உணரவேணும்.

வினா:— எம்பெருமான் அவதரிப்பதுண்டென்று வேதமோ திறேயோழிய அவதாரமொன்றையும் எடுத்துச் சொல்லிற்றில்லையே? (விடை) ஏனில்லை? “இதம் விஷ்ணுர் விசக்ரமே த்ரேதா நிததே பதம்” என்பது முதலான வேதவாக்கியங்கள் எம்பெருமானுலகளந்த சரிதையைச் சொல்லுகின்றன. இவ்வபதானத்தினால் பரத்வம் விளங்குகிறதா? ஸௌலப்யம் விளங்குகிறதாவென்று சர்ச்சைசெய்த பெரியார்கள் பரத்வம் விளங்குகின்றதென்னும் டக்ஷத்தை மறுக்காமல் ஸௌலப்யம் மிக விளங்குகின்றதென்று திருவுள்ளம் பற்றினார்கள் “தாவியன்றுலக மெல்லாம் தலை விளாக்கொண்டவெந்தாய்! என்கிற திருமாலைப் பாசுரத்தின்படி வணிஷ்ட சண்டாள விபாகமற யுகபதேவ எல்லாரையும் விஷயீகரித்தது ஒப்பற்ற ஸௌலப்ய கார்யமன்றோ. இஃதொன்றே போதுமே வேதத்தில் ஸௌலப்யப்ரதிபாதனமுண்டென்றறிய. உருகிய: என்று வேணுகானம் செய்த அவதாரமும் சொல்லிற்று.

வினா:— “வணங்குந் துறைகள் பலபலவாச்சி மதி விகற்பாஸ் பிணங்குஞ் சமயம் பலபலவாக்கி” என்று நம்மாழ்வாரருளிச் செய்தபடியே உலகில் பலபல மதங்கள் கோன்றி யிருக்கின்றனவன்றோ? இவற்றில் பாகுபாடுகளுண்டானால் அதைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். (விடை) பொதுவாக மதங்கள் வைதிக மதமென்றும் அவைதிக மதமென்றும் இருவகுப்பாகும் வேதத்தைப் பிரமாணமாகக்கொள்ளும் மதம் வைதிக மதம். வேதத்தைப் புறக்கணித்து ஸ்வதந்திரமாகத் தோன்றிய மதம் அவைதிகமதம். அவைதிக மதங்களிற் காட்டிலும் வைதிகமதம் சிறந்ததென்னுமிடத்தை நாம் விவரிக்க வேணுமோ?

வினா:— மதங்களைத்தானே தரிசனமென்றும் வழங்குவது; எந்ததரிசனம் சிறந்தது? (விடை) வைதிகமதங்களுள் பரமபலித்திரமான ராமா நுஜதரிசனம் மிகச்சிறந்து

விளங்குகின்றது. நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழி.தொடங்கும்போது 'உளன் சுடர் மிது சுருதியுள் இவையுண்ட சுரனே' என்கிற பாசுரத்தினால் 'தாம் போதிக்கும் பரமபுருஷன் வேதங்களிலேவிளங்குபவன்' என்றருளிச்செய்கையாலே இக்கலியுகத்தில் அவ்வாழ்வார் தொடக்கமாகப் பரவியுள்ள விசிஷ்டாத்வைத ஸம்பிரதாயம் பரமவைதிகமென்னத் தட்டில்லை. ப்ரமாணம், ப்ரமாதா, ப்ரமேயம் என்ற மூன்று வகுப்புகளும் நம் தரிசனத்தில்தான் சீர்மைபெற்று விளங்குவன.

வினா:— 'ஆழ்வார்கள் வாழி, அருளிச்செயல் வாழி' என்னுமுபதேச ரத்னமாலைப் பாசுரத்தினால் ஆழ்வாரருளிச் செயல்களுக்கு மட்டுந்தானே வாழ்த்துக்கூறப்பட்டது மணவாளமாமுனிசனால்.. (விடை) அப்பாசுரத்தில் 'செய்ய மறை தன்னுடனே சேர்ந்து' என்றதையும் காணவேணும். ப்ரமாணங்களும் ப்ரமாதாக்களும் ப்ரமேயங்களும் ஞானமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டமை காண்க. வட மொழி, தென்மொழி வேதங்களாகிற உபய வேதங்களும் ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத்விஷயாதிகளும் நமக்கு ப்ரமாணம். யதார்த்தஜ்ஞான நிதிகளான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் ஆளவந்தார் எம்பெருமானார் போல்வாரான மஹாசார்யர்களே ப்ரமாதாக்களில் தலைசிறந்து விளங்குபவர். ஸகல சேதநாசேதநசரீரகனாய் ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகனான ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரதத்துவமென்றும், அவனுடைய திருவடித் தாமரைகளில் பண்ணும் ப்ரபத்தியே பரமஹிதமென்றும், 'நலமந்தமில்லதோர் நாட்டிலே நித்யாநந்தமயமான நித்ய கைங்கர்யமே பரம புருஷார்த்தமென்றும் இங்ஙனே கூறப்படும் அர்த்த விசேஷங்களே ப்ரமேய ச்ரேஷ்டங்களாக விளங்குகின்றன. ஆக இத்தகைய ப்ரமாண ப்ரமாத்ரு ப்ரபேய வைசிஷ்ட்யமே நம் முடைய தரிசனத்தின் சிறப்புக்கு ஹேதுவாகாநின்றது.

வினா:— இதரமதஸ்தர்களுையும் வைதிகர்களாகக் கொள்ளலாமன்றோ? (விடை) பரமவைதிகர்களென்கிற ஏற்றம் நமக்கே உரியது. ப்ரத்யக்ஷத்தாலோ அநுமானத்தாலோ அறிந்துகொள்ள முடியாத அர்த்த விசேஷங்களையறிவிக்கும் வாங்கமயமே வேதமெனப்படும். 'ப்ரத்யக்ஷஞ்ஞாநுமித்யா வாயஸ்தூபாயோ ந புத்த்யகே, யத் தம் விதந்தி வேதேந ஸ்மாத் வேதஸ்ய வேததா' என்கிற ப்ரமாணம் இங்கே அநுஸந்தேயம். வேதத்தை ப்ரமாணமாக இசையாத சாருவாத ஜைந் பௌத்தாதிபாஹ்யர்களெனப்படுவர், வேதத்தைப் பரமப்ரமாணமாக இசைந்துவைத்தும் பரப்ரஹ்மம் குணகுந்யுபென்றும் அலக்ஷமீகமென்றும் அசரீரகமென்றும் விபூதிவிரஹிதமென்றும் இங்ஙனே மனம்போனபடி யெல்லாம் பேசுபவர்கள் குத்ருஷ்டிகளெனப்படுவர். குத்ருஷ்டிகளானாலும் வேதத்தைப் ப்ரமாணமாக இசையுமவர்கள் வேதபாஹ்யர்களிற் காட்டிலும் மேம்பட்டவர்களன்றோ வென்று நினைக்கக்கூடும். பாஹ்யர்களோடு குத்ருஷ்டிகளோடு ஒரு வாகியில்லையென்றருளிச் செய்கிறார் கூரத்தாழ்வான் (ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவே)—'பாஹ்யா: குத்ருஷ்டய இதி த்விதயேபி அபாரம் கோரம் தமஸ்ஸமுபயாந்தி நஹிக்ஷஸே தாந்' இத்யாதியாலே.

வினா:—ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிற் காட்டிலும் ஸ்மார்த்தர்கள் வேதாத்யயனத்திலே அதிகமான அபிநிவேசத்தைக் காட்டுகின்றவர்களல்லவா? வேதமோதினவர்களின் ஸங்கியை ஸ்மார்த்த வகுப்பிற்போல வைணவ வகுப்பில் தேற மாட்டா தென்று

நினைக்கிறேன். இந்த ஏற்றம் அவர்களுக்கு அஸாதாரணமல்லவா? (விடை) அதற்கென்ன ஸந்தேஹம்? ஸ்ரீ வைஷ்ணவ வகுப்பில் வேதமோதினவர்கள் நூற்றுக்கு ஒருவரிருவர் தேறக்கூடும். ...

வினா:— ஸ்ரீவைஷ்ணவேதரர்களின் வகுப்பில் வேதமோதினவர்கள் அதிகமாகத் தேறுகிறார்களென்பதை யொட்டிப் கொண்டு அவர்கள் பரமவைதிகர்களல்லர் என்றால் இது யுத்தமாகுமா? (விடை) வேதத்தின் உண்மைப் பொருளையறியாமல் வேதத்தை உருச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதனால் யாது பயன்? * வேதபார பராக்ராந்தஸ் ஸவைப்ராஹ்மணகர்த்தப: * என்று ப்ரஸித்தமான ப்ரமாணம் உனக்குத் தெரியாதா? “குங்குமஞ்சமந்த சமுதையோபாதி” என்று ஸ்ரீவசனபூஷணமும் ஓதியிருக்கிறாயல்லவா? தத்வஹித புருஷார்த்தங்களுக்கு வேதமே தலையான ப்ரமாணம். இதிஹாஸ புராணங்கள் வேதோபப்ரம்ஹணார்த்தமாகவே அவதரித்தவை. இதிஹாஸ புராணங்களைக் கொண்டே வேதார்த்த நிர்ணயம்பண்ண வேண்டும். இதிஹாஸ புராணங்களை அநாதரிப்பவர்கள் அல்பச்ருதர்களெனப்படுகிறார்கள். *பிபேத்யல்பச்ருதாத் வேதோ மாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி* என்கிற ப்ரமாணமும் நியறியாததன்றே? அல்பச்ருதர்களால் வேதம் சலக்கப்படுவதான உண்மையை நீ யுணரவேண்டும்.

வினா:— தேவரீர் ஸாதிப்பது ஸரி; வேதங்களுக்கு பாஷ்ய மியற்றின பெருமை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களில் ஒருவர்க்குமில்லையே. வித்யாரண்ய பட்டபாஸ்கராதிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவேதரர்களே யன்றோ வேதபாஷ்யங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களை வேதப் பொருளறியாதவர்களென்று சொல்லி விடலாமா? (விடை) அவர்கள் வேதபாஷ்யங்கள் இயற்றியுள்ளார்களென்று இவ்வுளவு மட்டும் நீ தெரிந்து கொண்டிருக்கிறாயே யொழிய அவற்றை உட்புகுந்து பார்த்திருக்கிறாயோ? பார்த்தவர்கள் என்ன தெரிவிக்கிறார்கள் என்பதை நீ அவசியம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

வினா:— நான் வேதமோதியிருந்தாலன்றோ வேதபாஷ்யங்களைப் பார்க்கவோ அவற்றை உட்புகுந்து பார்க்கவோ அவகாச முண்டாகும். வேதகந்தமே யறியாதவன் நான். வேதபாஷ்யங்களில் ஏதாவது கேட்கின்றேனா அதைப் பற்றி தேவரீரே விளக்கிக் கூறவேணும் (விடை) வேதமோதாதவர்களுக்கு இதை விளக்கிக் கூறுவதனால் பயனில்லை. விஷயம் ரஸிக்க மாட்டாதாசையாலே விவரித்துச் சொல்லாமல் ஸாரமகச் சொல்லுகிறேன்கேள். வேதபாஷ்ய விமர்சனம், வேதபாஷ்ய பரீசீலனம், பதபாட பரித்ராணம், பதபாட பரிசுத்தி முதலான சில க்ரந்தங்களையும். இவற்றுக்குத் தலையான வேதாத்யயந ஸர்வஸ்வக்ரந்தத்தையும் காஞ்சீ க்ரந்தமாலா கார்யாலயத்தில் நீ பெற்று வாசித்துப் பார்ப்பதோ, அறிஞர் மூலமாக அவற்றின் பொருள்களைக் கேட்பதோ செய்தால், வேதத்தின் பொருளை நிர்ணயிப்பதற்கென்றே முக்கியமாக அவதரித்த பதபாடத்திற்குச் சேராதபடி வித்யாரண்ய பட்டபாஸ்கர பாஷ்யங்கள் ஜனித்திருக்கின்றன வென்பதை எளிதாக வுணரலாம். ஆகவே “அந்யதா க்ருதம் அக்ருதம் பவதி” என்கிற நியாயத்தாலே அவர்கள் பாஷ்யமியற்றினதும் இயற்றாததும் பரியாயமே யென்று கொள்ளாய்; இது வெரு பெரிய விஷயங்காண். இனி வேறுவிஷயங்களிற் பேசுவோம்.

(தொடரும்)

ஸ்ரீ: பேரருளாளன் பெருந்தேவித் தாயார் திருவடிகளே சரணம்



ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீகாஞ்சீ. பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமியின்

நளனு மீன விசாகோக்ஸவப் பக்திரிகை

ஸ்ரீஸ்வாமியின் எண்பந்தாருவது திருநடத்தி பூர்த்தியை முன்னிட்டு

ஸ்ரீகாஞ்சியில் ஸ்வாமியின் திருமாளிகையில்

பங்குனிமீ 15உ (28-3-77) திங்கட்கிழமை திருவாதிரை முதல்

பங்குனிமீ 24உ (6-4-77) புதன்கிழமை திருவிசாகம் வரை

வேதபாராயணம், திவ்யப்ரபந்தஸேவை, ரஹஸ்யா நுஸந்தானம், ஸ்தோத்ரபாடம்

வித்வான்களின் உபந்யாஸம் இவை நடைபெறும். ஆப்தர்கள் அனைவரும்

கூடியிருந்து சிறப்பாக நடப்பிக்குப்படி பிரார்த்திக்கப்படுகிறார்கள்.

இங்ஙனம்,

காஞ்சீ புரம், }
1-3-77. }

பிரதிவாதி பயங்கரம் சேவ்மணி என்கிற
ரங்கநாத தாஸன்.

கலக்கம் தெளிவித்தல்

நாம் ஸம்பகாலத்தில் திருமங்கையாழ்வாருடைய ஆறு திவ்யப்பிரபந்தங்
களுக்கும் நம்முடைய உரையை ஒரே ஸப்புடமாக அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கிறோ
மென்பதைப் பெரும்பாலும் அனைவருமறிவர். அந்த ஸப்புடத்தில் திருக்குறந்
தாண்டகத்திற்கு அடுத்தபடியாகத் திருவெழுகுற்றிருக்கையையும் இரு திருமடிக்
களையும் வெளியிட்டு, சரமப்ரபந்தமான திருநெடுந்தாண்டகத்தை முடிவில் வெளி
யிட்டிருக்கின்றோம். திரு நெடுந்தாண்டகம் திருமங்கை மன்னனுடைய தவ்யப்
பிரபந்தங்களில் மட்டும் சரமமன்று. அருளிச் செயல்களெல்லாவற்றினுள்ளும்
அதுவே சரமப்பிரபந்தமாகும். எம்பெருமானார்சாலத்தில் அவதரித்த இராமநுக
நூற்றந்தாதியை முன்னோர்கள் நாலாயிரத்தினுள் சேர்த்துத் திருத்தார்த்திகை
யந்தயயனத்தை அதற்கும் ஏற்படுத்தியிருந்தாலும் ஆழ்வார்களருளிய திவ்யப்ரபந்
தங்களைப்பற்றிமட்டும் பேசுமனவல் திருநெடுந்தாண்டகமே சரமப்ரபந்தமென்பது

கண்ணழிவற்றது. பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த திருநெடுந்தாண்டக வியாக்கியானத்தின் அவதாரிகா ஸ்ரீஸுத்திகளை மேலே உதாஹரிப்போம்.

(சிலவாண்டுகட்குமுன்பு ஸ்பரிதமையினால் சிவர் கல்பித்ததும், நவீனமே யென்று விபுலநிபுணநிருபணங்களினால் ஸ்தாபிக்கப்பெற்றதுமான ஒரு சுவடியில் கொண்ட விச்வாஸத்தினால் திருநெடுந்தாண்டகத்தை மூன்றாவது பிரபந்தமாக வும் பெரியதிருமடலை சரமப்பிரபந்தமாகவும் கொள்பவர்கள் சிலருளர்) அன்ன வர்களின் வகுப்பில் சேர்ந்தவரான நம் ஸஹ்ருதயஸுஹ்ருந்மணி, வித்வான், ஸ்ரீமதுராந்தகம், வீரராகவாசார்யஸ்வாமி (கோய்வில் வாழ்ந்தவர்) நமக்கொரு ஸ்ரீமுகம் ஸாதித்தருளினார். அதிலுள்ள விஷயமாவது—உபதேசரத்தினமாய்த்— திருவாய்மொழிக்கு அவதரித்த வியாக்கியானங்கள் ஐந்தையும்பற்றி ஐந்து பாசுரங் கள் அருளிச்செய்தபின்பு, ஸகலப்பிரபந்தங்களுக்கும் வியாக்கியானமருளிச்செய்த பெருமையை யுடையாரான பெரியவாச்சான்பிள்ளையைப்பற்றி அருளிச்செய்த பாசுரம்—“பெரியவாச்சான்பிள்ளை பின்புள்ளவைக்குந்தெரிய, வியாக்கியைகள் செய்வால்—அரியவருளிச்செயல்பொருளை ஆரியர்சட்சிப்போது, அருளிச்செய லாய்த்தறிந்து” என்பது. இப்பாசுரத்தின்வியாக்கியானத்தில் பிள்ளைலோகஞ்சீயர் —“திருவாய்மொழியை யொழிந்த திருப்பல்லாண்டு தொடங்கித் திருமடல் களீருகவுண்டான திவ்யப்பிரபந்தங்கள் இருபத்து மூன்றுக்கும்.....” என்றருளிச் செய்துள்ளார். இதில் “திருநெடுந்தாண்டகமீருக” என்றருளிச் செய்யாமல் ‘திருமடல் களீருக’ என்றருளிச்செய்திருக்கையாலே திருமடல்தான் சரமப்பிரபந்தமென்று தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது—என்று கரணமித்துவிட்டார் மதுராந்தகம் ஸுஹ்ருந் மணி. அவர்க்குண்டானமருன்களில் இஃது ஒன்றாய்; அல்லது தலைமைபெற்றதாய். அவர்க்கு அஸ்தாநேஉண்டான இக்கலக்கத்தைப்போக்கித் தெளிவுபிறப்பிக்கிறோம்.

திவ்யப்பிரபந்தங்களுக்கு அவதாரக்ரமம் என்றும் அநுஸந்தானக்ரமம் என்றும் இரண்டு க்ரமங்கள் ப்ரஸித்தமாகவுண்டு. அவதாரக்ரமம்;—நான்கு திரு வந்தாதிகள், திருச்சந்தவிருத்தம், திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரியதிருவந் தாதி, திருவாய்மொழி, கண்ணிருண்சிறுத்தாம்பு, பெருமாள் திருமொழி, திருப் பல்லாண்டு, பெரியாழ்வார் திருமொழி, திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி, திருமாலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி, அமலனாதிபிரான், பெரிய திருமொழி, திருக் குறுந்தாண்டகம், திருவெழுகற்றிருக்கை, சிறிய பெரிய திருமடல்கள், திரு நெடுந்தாண்டகம்—ஆகவிது திவ்யப்பிரபந்தங்களின் அவதாரக்ரமம். இனி அநு ஸந்தானக்ரமமாவது (இதை நாம் விவரிக்கவேண்டியதில்லை. ஆனாலும் பலருமறிய விவரிக்கிறோம்.) திருப்பல்லாண்டு, பெரியாழ்வார் திருமொழி, திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி, பெருமாள் திருமொழி திருச்சந்தவிருத்தம், திருமாலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி, அமலனாதிபிரான், கண்ணிருண்சிறுத்தாம்பு, பெரியதிரு மொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவாய்மொழியாயிரம், முதல் திருவந்தாதி தொடங்கித் திருமடல்களளவும், ஆகவிது அநுஸந்தானக்ரமம். முடிவாக, இராமானுசநூற்றந்தாதி அநுஸந்திக்கப்பட்டுவந்தாலும் அதற்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் வியாக்கியான மில்லாமையாலும், ப்ரக்ருதத்தில் பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் வியாக்கியானத்தைப்பற்றியே ப்ரஸ்தாவமாக யாலும் நூற்றந்தாதியை இங்கு மறந்தீடுக.

ஆக, திவ்யப்ரபந்தங்களின் அவதாரக்ரமம்—முதல் திருவந்தாதி தொடங்கி திருநெடுந்தாண்டகமளவாக — என்றும். அவற்றின் அநுஸந்தானக்ரமம்—திருப்பல்லாண்டு தொடங்கித் திருமடலளவாக—என்றும் தேறிற்று. கீழே நாம் காட்டின அநுஸந்தானக்ரமம் எங்கும் ஸமரூபமாகவுள்ளது. வைகுண்ட ஏகாதசிக்கு முன்பத்துநாளும் பின்(10)பதினொருநாளும் நடைபெற்றவரும் திருவத்யயநோத்ஸவத்தில் சுட்கூடாகக் காணலாம். விசேஷித்துத் திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் காணலாம். ப்ரக்ருதம் விவாதம் தொடங்கிய ஸ்வாம் கோயிலில் வாழ்பவராயினும் இந்த அநுஸந்தானக்ரமத்தைக் காண ப்ராப்தியற்றவராயினும் கேட்டுணரக் குறையில்லையே.

உபதேசரத்தினமாலே வியாச்சியானம் பணித்தவர் “திருவந்தாதி தொடங்கித் திருமடலீராகவுண்டான” என்றருளிச் செய்யாமல் “திருப்பல்லாண்டுதொடங்கி என்றருளிச்செய்திருத்தலால். அவர் அவதாரக்ரமத்தைவிட்டு அநுஸந்தானக்ரமத்தையே கொண்டாரென்பது ஸ்பஷ்டமாயிற்று. இதை யாரும் இல்லை செய்யவில்லை. இந்தக்ரமத்தில் திருநெடுந்தாண்டகம் திருமங்கையாழ்வாருடைய பிரபந்தங்களில் சரமமாகவே தேறுமென்பது நிர்விவாதம். அநுஸந்தானக்ரமத்தில் திருமடலுக்கு சரமத்வமும், அவதாரக்ரமத்தில் திருநெடுந்தாண்டகத்திற்கு சரமத்வமும் ஜய பேரியுடன் தேறி நின்றது. மணவாளமாமுனிகள் உபதேசரத்தின மாலையில் “கோதிலவாமாழ்வார்கள் கூறுகலைக்கெல்லாம், ஆதி திருப்பல்லாண்டானதவும்” என்னும் பாசுர மருளிச்செய்தது அவதாரக்ரமத்தைப்பற்றவே என்றிக்கே அநுஸந்தானக்ரமத்தைப்பற்றவே என்றே. இதைப்பற்றி இன்னமும் விரித்துரைப்பது “ஸ”சிரமுஷீர வர்ஷிதம்.”

திருநெடுந்தாண்டக வியாச்சியான அவதாரிகா ஸ்ரீஸூக்திகள் காணீர்:—
(பெரிய திருமொழிக்கும் திருக்குறுந்தாண்டகத்திற்கும் ஸங்கதியருளியபின்பு)

“பெரு விடாயர்க்குக் குடித்த தண்ணீர் ஆராதே மேன்மேலன விடாயைப் பிறப்பிக்குமாபோலே அது பழைய அபிநிலேசத்துக்கு உத்தப்பகமாய்த் திரு வெழுகூற்றிருக்கையிலே “நின்னடியினை பணிலன்வருமிடரகல மாற்றோவினையே” என்று ஆர்த்தராயச்சரணம்புக்கார். அநந்தரம் அபேக்ஷிதம்பெருமையாலே கண்ணாஞ்சுழியைட்டு—பெருமான் முந்துறக்கட லேசுரணம்புக்கு அவன் முகங்காட்டாவிட்டவாறே “சாபமாநய னெளமித்ரே!” என்று “கொண்டு தாராய்தக்காணை” என்றாப்போலே வழியல்லாழியைய மடலூர்ந்து இரண்டு தலையைய மழித்தாகிலும் முகங்காட்டுவித்துக்கொள்வோமென்று மடலெடுக்கையிலே உபக்ரமித்தார்.இனி முகங்காட்டாதொழியில் ஜகத்து அநீஸ்வரமா மென்று பார்த்து ப்ரஹ்வாதிகளுக்கு முகங்காட்டி னுப்போலே..... தூனும் இவரும் ஜகத்துமுண்டாம்படி பண்ணினான்.”

இந்த ஸ்ரீஸூக்திகளுக்குச் சேர திருமங்கையாழ்வாருடைய பிரபந்தங்களுக்குப் பேளர்வரபரீபம் கண்ணழிவற்றதென்று தெளிக.

நம்மாழ்வார் அவாவற்று வீடுபெற்றது திருவாய்மொழியின் முடிவில் தாமே ஸ்பஷ்டமாக அருளிச்செய்தது. திருமங்கை யாழ்வார் தாம் பேறு பெற்றுத் தலைக் கட்டினது திருநெடுந்தாண்டகத்தின் முடிவில் "என்னில் அங்கமெல்லாம் வந்தின்பமெய்த எப்பொழுதும் நினைந்துருகியிருப்பன் நானே" என்று தாமே வெளிபிட்டது. இங்ஙனன்றிக்கே மடலூர்வதோடு தலைக்கட்டினாரென்பவர்கள் ந நிர்ஸந்யா: அபி து ஸோசந்யா: தேசிகன் தாமருளிச்செய்த குருபரம்பராஸாரத்தில்—ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்கள் எட்டு என்று ஸாதித்து... "ஸ்தோத்ரமும் சதுச்ச்லோகியும்" என்கிறார். சதுச்ச்லோகிபாஷ்யத்தின் முடிவில் சதுச்ச்லோகிக்குப் பிறகு ஸ்தோத்ரரத்நமென்று வ்யக்தமாக ஸாதிக்கிறார். அடுத்தபடியாக எம்பெருமானாரருளிச் செய்த ஒன்பது க்ரந்தங்களை விவரிக்குமிடத்து "ஸ்ரீபாஷ்யம் தீபம் ஸாரம் வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம்....." என்கிறார். ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம் முந்துற அருளிச் செய்ததாக ஸுஸ்பஷ்டமநுக்ருஹம். இதையெல்லாம் மதுராந்தகம் ஸ்வாமிக்குப் பலகால் எடுத்துக்காட்டி மருளைமாய்த்திருக்கிறோம். அடிக்கடி பாசிபடநுகிறது. வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம் ஸ்ரீபாஷ்யாதிசுளுக்குப் பிற்பட்டதே யென்றும், சதுச்ச்லோகி ஸ்தோத்ரரத்நத்திற்குப் பிற்பட்டதென்றும் இவர் பிரவசனம் செய்து கொண்டிருக்கட்டும். மற்றுமொன்று; இவர் தாமெடுத்துக் காட்டிய உபதேசரத்தினமாலே வியாக்கியானவாக்கியத்தில் இருபத்துமூன்று ப்ரபந்தங்களென்றிருப்பதையும் இவர் எடுத்துக் காட்டுகிறார். திருவாய்மொழியைத் தவிர்த்து 23 காட்டவேணுமானால் திருப்பல்லாண்டைத் தனிப்பிரபந்தமாகப் பரிசுணித்தே யாகவேணுமென்பதையும் இவர் அறிந்து திருப்பல்லாண்டு விஷயமான கலக்கமும் சமிக்கப்பெறவேணும்.

உபநயன ஸம்ஸ்காரம்

— (சென்னை சங்கரமடத்தில் P. B. A. செய்த உபநயனத்தின் சுருக்கம்) —

அந்தணர்களுக்கு நடைபெறும் ஸம்ஸ்காரங்களில் உபநயனமென்பது ஒன்று மிகமுக்கியமுமானது. ஸம்ஸ்காரமென்பதற்கு நன்றாகச்செய்வது என்றுபொருள். ஒரு வஸ்துவை ஒரு காரியத்திற்கு யோக்யமாக்குதல் என்க. உபநயனமென்கிற ஸம்ஸ்காரமானது பாலர்களுக்கு வேதமோதுவதில் அதிகார ஸம்பத்தியை உண்டாக்குவதாதலால் இது ஸம்ஸ்காரமெனப்படுகிறது. பூணூல் தரிப்பதுதான் உபநயன மென்பது—என்று ஸாமான்ய ஜனங்கள் நினைக்கிறார்கள். உபநயனமென்கிற சொல்லுக்குப்பதிலாக பூணூல்போடுவது என்னுஞ் சொல்லைப்பலர் உபயோகித்து வருகிறார்கள். ப்ரஹ்மோபதேஸம் என்றும் வழங்கிவருகிறார்கள். இஃது ஒப்புக் கொள்ளத்தக்கதே. பூணூல் போடுவதென்பது உபநயன மென்கிற சொல்லுக்கு ஏற்ற பொருளல்ல. உப—ஸம்பத்தில் நயநம்—வைத்துக்கொள்ளுதல் என்பது இப்பதத்தின் பொருளாம். இச்சடங்கு நடைபெறும்போது ஆசாரியர் மாணவனைக் குறித்து "உபத்வா நேஷ்யே" என்று சொல்லுவார். இது முதலாக உன்னை நான் என்னிடத்திலேயே வைத்துக்கொள்வேன் என்பதுதான் இந்த ஆசார்ய வாக்கியத்தின் பொருளாகும்.

ஆபஸ்தம்ப மஹர்ஷியானவர் “உபநயனம் வித்யார்த்தஸ்ய ச்ருதிதஸ ஸம்ஸ்கார:” என்றார். அதாவது வேதாத்யயநம் செய்யவெபேக்ஷிப்பவனுக்கு வேதவிஹிதமான ஸம்ஸ்காரம் உபநயனம் என்றவாறு. இதனால் என்ன ஏற்படுகிறதென்றால், வேதாத்யயநம் செய்ய விருப்பமுள்ளவனுக்கு ஆசாரியரால் உபநயனம் செய்யப்பட்ட வேணும்; இதனால் மாணவனுக்கு வேதாத்யயநாதிகாரம் விளையும்-என்றதாக ஏற்படுகிறது. இப்படியானால் வேதாத்யயநம் செய்ய யோக்யதையற்ற ஊமையர் செவிடர் முதலியவர்களுக்கு உபநயனம் தேவையில்லையா? என்று கேள்வி பிறக்கின்றது. தேவையில்லையென்றே பல மஹர்ஷிகள் ஸித்தாந்தம் செய்திருக்கின்றார்கள். சிலர் மட்டும் யஜ்ஞோபவீததாரணம் செய்விக்க வேணுமென்கிறார்கள்.

ப்ராஹ்மணர், கூத்திரியர், வைஸ்யர் என்ற மூன்று வருணத்தவர்களும் த்விஜர்கள், த்விஜாதிகள், த்விஜன்மாக்கள் எனப்படுவதால் வேதாத்யயநம் செய்ய அதிகாரம் பெற்றவர்கள். ஆனதுபற்றி இம்மூன்று வருணத்தவர்களுக்கும் உபநயன ஸம்ஸ்காரம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. உபநயனம் ஸம்ஸ்காரகர்மமென்று சொல்லப்பட்ட போதே ப்ரதான கருமமன்றென்பது விளங்கும். வேதாத்யயநமே ப்ரதான கருமமாகக் கொள்ளத் தகும.

முற்காலத்தில் க்ரமமான வயது வாய்ந்த பாலர்களைக் குருவின் ஸன்னிதானத்திலே கொண்டுபோய் விட்டுவிடுவார்கள். குருவானவர் அவனுக்கு உபநயன ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்து ஸாங்கமான வேதத்தை அத்யயநம் செய்விப்பார். அத்யயநம் முடிகிற வரையில் ப்ராஹ்மசாரியான பாலன் வீட்டுக்குப் போவதில்லை; குருகுலத்திலேயே வாஸம் செய்வான். குருசச்ருஷை செய்வது அவனுக்குப் பிரதானமான தருமம். பிணை யெடுத்துக் கிடைத்த அன்னத்தைக் குருவின் அநுமதி கொண்டு புஜிப்பான் வேதாத்யயநம் பூர்த்தியடைந்த பின்பு குரு தக்ஷணை ஸமர்ப்பித்துக் குருவின் ஆஜ்ஞை பெற்றுத் தன்னில்லத்துக்குத் திரும்புவான்; அதன் பின்பு விவாஹம் நடைபெறும். இதெல்லாம் தற்காலம் எப்படி?

உபநயனம் ஸம்ஸ்கார கருமமென்றும், வேதாத்யயநமே ப்ரதான கருமமென்றும் கீழே சொன்னதை மறுபடியும் நினைப்பூட்டுகிறோம். வேதாத்யயநம் செய்ய யோக்யதை பெறுவதற்காக உபநயனம் செய்யப்படுகிறது என்பதாகத் தேறிற்று. ப்ரதான கருமமான வேதாத்யயநம் இல்லையென்றால் உபநயனமும் தேவையில்லையென்று சொல்லலாம். ஆனால் இதை இக்காலத்தவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வது சிரமம். “அஷ்டவர்ஷம் ப்ராஹ்மண முபநயீத: தம் அத்யாபயீத” என்கிற வசனம் ஏகாந்தமாக இல்லை யாவருமறிந்ததேயிது. ஏறக்குறைய நாற்பதைப்பது ஆண்டு கட்டு முன்வரையில் எட்டு வயதுள்ள குமாரனுக்கு உபநயனமும், எட்டு வயதுள்ள குமாரிக்கு விவாஹமும் வழுவாமல் நடைபெற்று வந்தது. சாரதா பில் என்று ஒன்று ஏற்பட்ட பிறகு குமாரிகளின் விவாஹம் வழுவறத் தொடங்கிற்று. அந்த சாஸனத்தின்படி பதினான்கு வயதுக்குமேல் பெண்டிர்க்கு விவாஹம் செய்யத் தடையில்லாமலிருந்தும், அந்த சாஸனம் ஒரு வியாஜமாத்திரமாகி இருபது முப்பது வயது வரையிலுங்கூட விவாஹமாகாத பெண்டைப் பெரிய குடும்பங்களிலும்

பார்த்து வருகிறோம். வரன்கிடைக்கவில்லை என்பது யுச்சமான காரணம். படிப்பு முடியட்டுமென்றிருக்கிறோமென்று பலரும் சொல்லிவரக் காண்கிறோம். வதூ விவாஹ விஷயம் எப்படியாவது இருக்கட்டும்; இப்போது நாம் உபநயநத்தைப் பற்றியே ப்ரஸ்தாவிக்க வந்தோம். சாரதா பில் போன்ற சட்டம் உபநயநத்திற்கு யாதொன்றும் ஏற்பட்டிருக்க வில்லை. ஆயினும் இருபது வயதுக்கு மேலும் உபநயநமாகாத யுவாக்களை வைதிக லௌகிக விபாக மின்றிக்கே பல குடும்பங்களில் பார்த்துவருகிறோமென்பதில் விவாத முண்டோ ?

முற்காலத்திலும் வேதாத்யயநம் செய்வதென்பதை ப்ராஹ்மண ஜாதியர் கள் யாவரும் நியமமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. எனினும் புருஷ ஸூக் தம் உபநிஷத்து முதலிய உபயுக்த பாகங்களையோ துவதை நியமமாகவே வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இக்காலத்தில் க்ஷத்ரிய வைச்யர்சளை யொதுக்கி பிராமணர் களை மட்டும் தனியே யெடுத்துக் கொண்டாலும் வேதாத்யயநம் செய்கிற பிள் னையோ உபயுக்தபாகங்களை மட்டும் ஒதுகிற பிள்ளையோ ஆயிரத்தில் ஒருவரிருவர் தேறுவதுமரிதே. உபநயந கலியாணம் மட்டும் ஆடம்பரமாக ஆயிரக்கணக்கான பணச் செலவில் நடைபெறுகிறது. முந்நூறு வருடங்களுக்கு முன்னம் தோன்றிய விச்வகுணாதர்ஸமென்னும் நூலில் "உபநயநவிவாஹௌ உத்ஸவைக ப்ரதானௌ" என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதன் பொருள் யாது? உபநயநமும் விவாஹமும் இக்காலத்தில் அவற்றின் பிரதானமான உத்தேசத்தை கவனிக்காமல் ஏதோ ஆடம்பரமாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றனவென்பதாம்.

இத்தகைய விஷயங்களைப் பற்றி இக்காலத்தில் நாம் ஸபைகளில் பேசுவ தும், பத்ரிகைகளில் எழுதுவதும் ஒருவகையான பலனையும் தாராது என்பதை நாம் நன்கு அறிந்திருக்கச் செய்தேயும் ஏதோ பெரியோர்களின் கட்டளையினால் சிறிது பேசினபடி. ...

குலசேகரப்பெருமாள் ஊனேறுசெல்வத் திருமொழியநுபவம்

குலசேகராமூவா ரருளிச் செய்த பெருமாள் திருமொழியில் நான்காவது பதிகத்தில் ரஸாநுபவம் செய்வோம் அப்பதிகம் ஊனேறுசெல்வம். *கொல்லிகாவ லன் கூடல்நாயகன் கோழிக்கோன் குலசேகரன்* என்றும் *ராஜாநம் குலசேகரம்* என்றும் சக்ரவர்த்தியாகச் சிறந்த பிறவ்பெற்ற இவ்வாழ்வார் *வானானுஞ்செல்வ மும் மண்ணரசும் யான்வேண்டேன்* என்று விண்ணுலகமண்ணுலகச் செல்வத்தை வெறுத்து *செம்பவளவாயான் திருவேங்கடமென்னும் எம்பெருமான் பொன்மலை மேல் ஏதேனுமாவேனே* என்று திருவேங்கட மலையோடு ஸம்பந்தமுடைய திரயக்ஸதாவரஜன்மங்களில் ஏதேனுமொன்றாகப் பெறுவேனாகவேணுமென்று இத்திருமொழி முழுவதனாலும் அருளிச்செய்திருப்பது ஜன்மோ த்கர்ஷாபகர்ஷவிஷ யத்தில் சிறந்தசாஸ்த்ரார்த்தத்தைத் தெளிவிப்பதாகும். இத்திருமொழியினுள்ளே புகுந்து சிறிது ரஸாநு வம் செய்யக் குதுகலிக்கின்றேன்.

1. முதற்பாட்டில் 'உடற்பிறவி யான்வேண்டேன்' என்று பிறவியை இகழ்ந்தவர்தாமே ஐ்குருகாய்ப்பிறப்பேனே என்று பிறவியையே விருப்பினமையால் வேங்கடத்துக் கோனேரியில் பிறப்பது பிறப்பன்று. அது விரஜாநதியைச் சார்ந்து வைகுண்டத்தில் அப்ராக்குதசரீரம்பூண்டு வாழ்வதோடொக்குமென்று ஆழ்வார் திருவுள்ளம்பற்றினரென்பது தெற்றென விளங்கும். [குருகாய்ப்பிறப்பேனே.] நாரை கொக்கு குருகு இவை ஒரே ஜாதி. நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் தூது விடு பதிகங்களில் 'அஞ்சிறையமடநாராய்' ஐலைகல்புங்கழிவாய்வந்துமேயுங் குருகினங்காள்' என்கானலங்கழிவாய் இரைதேர்ந்து இங்கினிதமரும் செங்கால மடநாராய்' என்று முந்துறமுன்னம் தூதுபோக விளித்தது இதனையேயாதலால் ஐ்குருகாய்ப் பிறப்பேனே என்று குருகான பிறவியிலே முதன்முன்னம் விருப்பங் காட்டின வாழ்வார்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

2. [திருவேங்கடச்சுனையில் மீனாய்ப்பிறக்கும் விதியுடையேனாவேனே] கீழ்ப் பாட்டில் 'குருகாய்ப்பிறப்பேனே' என்றவர் அப்பிறவியில் ஓர் குறைதோன்றி மீனாய் பிறவியை வேண்டுகின்றாரிப்பாட்டில். குருகுக்கு இறகுகள் உண்டாகையாலே அது திருமலையைவிட்டுப் பறந்து வேற்றிடத்திற்குச் சென்றிடவுங்கூடும். திருமலையில் வாழ்வேனுமென்னுமானைத் தமக்கு இப்போகிரப்பினும் குருகாய்ப் பிறந்தபோதும் இருக்குமென்ன முடியாதாதலால் அப்பிறவியில் குறைதோன்றிற்றென்க. மீனாய்ப் பிறந்தால் இடம்விட்டுப் பெயரமுடியாதன்றோ. 'குருகாய்ப் பிறப்பேனே' என்றதையும் 'மீனாய்ப்பிறப்பேனே' என்றதையும் சேர்த்து நோக்குமிடத்து. மதஸ்யபக்ஷமான குருகாய்ப்பிறத்தலோடு. அதற்கு இரையாகின்ற மீனாய்ப்பிறத்தலோடு இவர்க்கு வாசியில்லை-திருமலையில் ஏதேனுமொரு பிறப்பை விரும்புபவராதலால்—என்பது விளங்கும். எம்பெருமான் திருவுள்ளமுகந்து கொண்ட பல அவதாரங்களுள் முதலவதாரமாயிருத்தலும், நீர்மையுள்ளவிடத்தே செழித்து வளர்த்தலும், ஆகாரமான இடத்தைவிட்டுப் பிரிந்தால் உயிர் தரிதாயாமையும் முதலியன மீனினிடமுள்ள குணவிசேஷங்கள். ஐ்குருகாய்ப் பிறப்பேனே என்று துபோல் மீனாய்ப்பிறப்பேனே என்னுமல் ஐபிறக்கும் விதியுடையேனாவேனே என்றது—இப்பொழுதே அங்கு யான் மீனாய்ப் பிறந்திடாவிடினும் என்றைக்கேனும் ஏதேனுமொரு நல்வினையால் அங்கு எனக்கு நேருமென்னும் நிச்சயமுண்டானாலும் போதுமென்ற கருத்தைக் காட்டும்.

3 [வேங்கடக்கோன்தான் உமிழும் பொன்வட்டில் பிடித்துடனே புகப் பெறுவேனாவேனே] கீழ்ப்பாட்டில் விரும்பிய மீன் பிறவியிலும் ஒரு குறை தோன்றிற்று; நீரைவிட்டுப்பிரிந்தால் உயிர் தரித்திருக்கமாட்டாதது மீன் பிறவி; சுனை வற்றிப்போனால் மீனுக்கு ஸத்தையிலையாய்; ஆகவே அப்பிறவியும் வேண்டாவென்று தோன்றி, திருமலையப்பனுக்கு அந்தரங்ககிங்கரனாய் அவர் வாய்நீர் உமிழும் பொற்காளாஞ்சியை ஏந்திக்கொண்டு ஒருவராலும் தகையவொண்ணாதபடி துணிந்துவிரைந்து உள்ளேபுகுமவனும் பிறவிவாய்க்கவேனுமென்று அபேக்ஷிக்கிறார்.

4. [வேங்கடத்துச் செண்பகமாய் நிற்குந்திருவுடையேனாவேனே.] கீழ்ப் பாட்டில் விரும்பிய பொன்வட்டில் பிடிக்கும் கிங்கரனான பிறவியிலும் ஒரு குறை

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

தோன்றிற்று; ஒரு கைங்கர்ய பரமாளவில் அறிந்துமறியாதம் நிசழ்கின்ற குற்றங் காரணமாகக் கோவிலதிகாரிகள் சினங்கொண்டு 'இன்ன குற்றத்திற்காக உன்னைக் கைங்கரியத்தினின்றும் விலக்கிவிட்டோம்' என்று கடிந்து விலக்கக்கூடும்; பொன் வட்டிலைக் களவு செய்ய ஆசை தோன்றி ராஜதண்டனைக்கு உட்பட நேர்ந்தாலும் நேரும்' என்று தோன்றிற்று. அதனால் அப்பிறவியாசையைவிட்டு, அத்தகைய குற்றத்திற்கு இடமற்ற ஒரு ஸ்தாவரப்பிறவியை விருப்புகிரார். 'வானவர் வானவர் கோனொடுஞ் சிந்துபூமகிழுந்திருவேங்கடம்' என்றபடி பரமபதத்திலுள்ளார் புஷ்பவர்ஷம் வர்ஷிக்குமிடமாதல்பற்றிப் புஷ்பமண்டபபெனப்படுகின்ற திருமலையிலே அப்பனுக்குப் புஷ்பகைங்கரியஞ்செய்வது விசேஷமாதலால் அக்கைங்கரியத்திற்கு உபயோகப்படுவதொரு பூமரமாக இருக்க வேண்டினாராயிற்று.

5 [எழில் வேங்கட மலைமேல் தம்பகமாய்நிற்குந் தவமுடையேனாவேனே.] கீழ்ப்பாட்டில் சண்பகப்பிறவியை விருப்பிய ஆழ்வார்ச்சுப் புராணகதையொன்று நினைவுக்கு வந்தது: "கற்பகக் காவு கருதிய காதலிக்கு, இப்பொழுது ஈவனென்று இந்திரன் காவினில், நிற்பனசெய்து நிலாத்திகழ்புற்றத்துள் உய்த்தவன்" என்றும் "மட்டேறு கற்பகத்தை மாதர் காய் வண்துவரை நட்டான்" என்றும் ஆழ்வார் களருளிச்செய்கிறபடியே ஸத்யபாமைப் பிராட்டிக்காக தேவேந்திரனது சோலையினின்று கற்பகத்தரு பெயர்த்துக்கொண்டு போகப்பட்ட கதை; அங்ஙனம் யாரேனு மஹாப்ரபுக்கள் திருமலைக்குவந்து சண்பகமரத்தின் சதிரைநோக்கி தேவஸ்தானத்தில் நிதிக்குவை செலுத்திப் பெயர்த்துக்கொண்டு செல்லக்கூடுமோ! என்று சங்கித்து அப்பிறவியை இகந்து, இலை காய் கனி நிழல் ஒன்றுக்கு மதவாததொரு மலட்டுமரமாய்ப் பிறக்கும் பிறவியை விருப்புகிராராயிற்று. தம்பகம்—வீணை தோன்றி வளர்ந்து அங்கே தீந்து போவதொரு புதருமாம்.

6 [*வேங்கடத்துள் அன்னனைய பொற்குவடாம் அநந்தவத்தனாவேனே.] கீழ்ப்பாட்டில்—திருமலையில் தம்பகமாய் நிற்கஆசைப்பட்ட ஆழ்வார் அப்பிறவியிலும் குறைகண்டார்; அரசாங்கத்தார் மலையிலுள்ள செடி செட்டுகளை அடிக்கடி சோதிப்பவர்களாதலால் திடீரென்று அவர்கள் தற்பகத்தைக் களைந் தெறிந்திடக்கூடுமெனவும், அதுதானே விரைவில் தீந்தொழியக்கூடுமெனவும் சிந்தித்தார்; அக்குறைக்கு இடமில்லாமே அத்திருமலையில் ஒரு பெரியபாறையாக இருக்கப்பெற வேணுமென்று விருப்பினபடி. குவடு—சிறுகன்று.

7 [*திருவேங்கடமலைமேல் கானாரய்ப்பாயுங் கருத்துடையேனாவேனே.*] கீழ்ப்பாட்டில், திருமலையில் ஒரு பெரும் பாறையாகவிருக்க விரும்பியதிலும் ஒரு குறை தோன்றிற்று: நூதன ஆலயங்களில் மூலபிம்பம் அமைக்கப் பெரும் பாறையைத் தேடி வருமவர்கள் இதைக்கொண்டு ஒரு பௌத்த விக்ரஹமடித்துப் போட்டால் என்செய்வ தென்று சிந்தித்தார். அப்படி உடைத்துக்கொண்டு போவதற்கு இடமறும்படி திருமலையில் கானாரய்ப் பெருகவேணுமென்று பாரிக்கிரூரிதில்.

8. [*திருவேங்கடமலைமேல் நெறியாய்க் கிடக்கும் நிலையுடையேனாவேனேஃ]. கீழ்ப்பாட்டில் கோலின கானாரய்ப்பிறப்பிலும் ஒரு குறையுணர்ந்தார்: கானாறு எப்

போதும் பெருகக்கூடியதன்றே: சில காலங்களில் வற்றிப்போமே: அப்போது திருமலையில் வாழ்ச்சி இழந்ததாமே என நினைத்தார். அங்ஙனமன்றி எப்போதும் ஒரு தன்மைத்தாகத் திருவேங்கடமுடையானை ஸேவிக்க வருகின்ற பாகவதர்களின் ஸ்ரீ பாததூளிபடும்படி வழியாயிருக்கப் பெறுவேனுமென்று பாரிக்கிரூரிதில்.

9 [படியாய்க்கிடந்துன் பவளவாய்காண்பேனே.] வழியாய்க் கிடப்பதிலும் ஒரு குறை தோன்றிற்று. திருமலைக்குப் பல வழிசாளுண்டு. சந்திரகிரிவழி அணித் தென்று அவ்வழியே போகக்கூடும். இப்போது வேறுவழியும் ஏற்பட்டுவிட்டதே. மேலும் வழியென்பது விலகிநிற்பதாதலாலும் அதையும்விட்டு, திருமலையப்பனுடைய திருவருள் நோக்கம் பதியுமாறு அவனதுகண்முகப்பிலே படியாயிருந்து, அதில் சைதன்யமும் குடிபுகுந்து பவளவாய்காணப் பெறுவேனாக வேனுமென்று பாரிக்கிரூரிதில்.

10. [எம்பெருமான் பொன்மலைமேல் ஏதேனுமாவேனே.] நாம் கருங்கற் படியாய்க்கிடந்தால் திருவேங்கடமுடையானுடைய செல்வச் சிறப்புக்கு ஏற்ப அதன்மேல் ஸுவர்ணகவசத்தால் ஆவரணமேற்பட்டால் படியாகியும் பயனில்லையாமென்று கருதி, 'நானுமறியாமே அவன்றானுமறியாமே திருமலையில் ஏதேனுமொரு பிறப்பாகுக' என்று சாதூரியமாகப் பேசிப் பதிகத்தைத் தலைக்கட்டினாராயிற்று.

நாம் மறந்ததை நினைவூட்டினார் மஹான்

நேற்றைய தைமாதத்துப் பாதுகா பத்ரிகையில்; பிள்ளைலோகாசாரியர் வேதாந்தவாசிரியர்க்கு ப்ருத்யராயிருந்து ஓரோன்று தூப்புல் தனியன் பணித்தா ரென்று பிரசுரம் செய்திருந்ததை ஸ்ரீராமாநுஜன் 344ல் விமர்சித்தொழித்த நாம் ஸ்ரீராமாநுஜன் 281ல் பிரசுரித்திருந்ததையும் எடுத்துக்காட்ட மறந்துவிட்டோமென்று ஸ்ரீ உவே. ராப்பஹதூர் S. ராகவையங்கார் ஸ்வாமி ஒரு நண்பர் மூலமாக நினைவூட்டினார். அதை இங்கெடுத்துக்காட்டுகிறேன்.

“ஹைதராபாத் திருப்பாவை மலர்

ஹைதராபாத் மஹாநகரத்தில் ஸ்ரீ தேசிக ஸபைபென்று ஒன்றுளது. அதைச் சேர்ந்த மஹநீயர்கள் நேற்று (1972) மார்கழியில் திருப்பாவை மஹோத்ஸவமொன்று நடத்தி திருப்பாவை மலரும் ஒன்று வெளியிட்டுள்ளார்கள். அதன் முகப்பில் Sri Desika Sabha, Thiruppavai Festival. ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூராண்டான் திருவுருவப்படம் Souvenir 1972 என்றுள்ளது. [இது அடையாளத்திற்காக எழுதினபடி] இந்த மலர் பதினாயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் ஏறக்குறைய 175 பக்கங்கள் கொண்டதாக ஆர்ட் பேபரிலேயே வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அட்வர்டைஸ்மெண்டுகளே இதில் அதிகம். ஆனாலும் சில கட்டுரைகளுமுண்டு. ஸ்ரீமதஹோபிலமடமும் ஸ்ரீபரகாலமடமும் இதற்கு மங்களாசாஸனமளித்துள்ளது. இம்மலரில் வெளியிடுவதற்காகத் திருப்பாவை விஷயமான ஒரு கட்டுரையைத்

தெலுங்கு பாஷையில் எழுதியனுப்ப வேண்டுமென்று இச்சபையார் சில மாதங் களுக்கு முன்பு நம்மைப் பலகால் வேண்டினார்கள். “திருப்பாவையின் திருவவதா ரம்” என்னும் பொருள்பற்றித் தெலுங்கு பாஷையில் நீண்டதோர் வியாஸம் அச் சபைக்கு அனுப்பினோம். அதை முகப்பில் வெளியிட்டுள்ளார்கள். “ஆண்டாளும் தேசிகனும்” என்கிற தமிழ் வியாஸம், ஸ்ரீ உவே. உத்தமூர் வீரராகவாசாரிய ருடையது முடிவில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதன்பிறகு நெடுநில ஆங்கில வியா ஸங்களுமுள்ளன. உத்தமூர் வீரராகவாசார்ய ஸ்வாமியினுடைய கட்டுரையின் முடிவுரை என்னவென்றால்—

ஸ்ரீ தேசிகனின் பெருமையை ஸ்ரீலோகாசார்யர் பரக்கப் பேசியுள்ளார்; “சீரென்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான், பாரென்றச் சொன்ன பழ மொழிபுள்—ஓரென்றுதானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு வானேறப் போமளவும் வாழ்வு.”—ஸ்ரீவைஷ்ணவ குலதனமான இந்த ஸ்ரீஸூக்திகளை ஒவ்வொருவரும் தம் இல்லத்தில் வைத்துப் பாதுகாப்பது ஸ்ரீதேசிக பக்தர்களின் கடமையாகும்” —என்பதாம்.

இதைப்பற்றி அப்போது நாம் மூன்று பக்கங்களெழுதி யிருக்கிறோம். “இதைப்பற்றின தத்துவத்தை இவருக்குணர்த்தும் வியாஜத்தினால் உலகுக்கெல்லா முணர்த்துவோம். ஸ்ரீதேசிகனுடைய பிரபாவத்தை ஆத்ய ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வாமி ச்லோக ரூபமாகவும் த்விதீய ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வாமி தமிழ் வசனமாகவும் பணித்துள்ளார்கள். தமிழ் வசனமானவை பலம் “சென்னை அஸ்மத் தேசிகஸம்ப்ரதாயநிர்வாஹ ஸபை” என்கிற ஸபை யின் மூலமாகச் சிலவாண்டுகட்கு முன்பு மறுபதிப்புச் செய்து வெளியிடப்பட்டுள் ளது. இது தேசிகன் எழுநூறுண்டு நிறைவுநினைவுமலர்சூளுள் ஒன்றெனத் தெரி கிறது. அது ஸம்ஸ்கிருத ஆங்கில பாஷைகளிலும் மொழிபெயர்த்து வெளியிடப் பட்டுள்ளது. அதில், ஆத்யப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வாமி பணித்த ச்லோகமாலிகைகளும் அங்கங்கே பலபல கையாளப்பட்டுள்ளன. தமிழ்ப் பாஷையிலுள்ள வைபவமே ஸாக்ஷாத் த்விதீய ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வாமி பணித்ததாகையாலே ஸ்ரீலோகாசார்யர்க் கும் ஸ்ரீதேசிகனுக்குமுள்ள தொடர்பைப்பற்றி அந்த வைபவ நூல் தெரிவிக்கும் விஷயங்களை வரிசையாக எடுத்துக் காட்டுகிறோம். அதிலிருந்து “சீரென்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையானென்ற பாட்டின் விஷமத்தன்மை தெரியவரு மென்று. அதில் பக்கம் 11-ல் “தேசிகன் திருவரங்கம் சென்று சேரப் புறப்படுதல்” என்ற மகுடத்தின் கீழுள்ள த்விதீய ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வாமி ஸ்ரீஸூக்திகளிலை— [என்றிதற்கு மேலுள்ளதெல்லாம் நேற்று ஸ்ரீராமா நுஜன் (344ல்) விவரிக்கப்பட்ட வையே. இதை நாம் முன்பு எடுத்தெழுதி யிருக்கவேண்டுமென்பது நினைவூட்டிய மஹானின் கருத்து.

ஆசார்யஸூக்தியில் பாடவிகல்ப விமர்சம்.

(வித்வான்கள் விமர்சிக்கவேண்டிய விஷயம்)

ஸ்மிருதீதிஹாஸபுராணங்களிலும் மற்றும் பலவகைப்பட்ட நூல்களிலும் (பலபல பாஷைகளிலும்) பாடபேதங்கள் ஏற்படுவதென்பது ஸஹஜம். அச்சுக்

கூடங்கள் ஏற்பட்டபின்பு ஸ்ரீராமாயண மஹாபாரதாதிகளான ஸகல க்ரந்தங்
களிலும் பெரும்பாலும் பக்கந்தோறும் கீழ்க்காடிட்டு, பத்தெட்டு பாடபேதங்
கள்கூட அச்சிடப்பட்டிருப்பதைக் காணாநின்றோம். அவற்றுள் சில பாடபேதங்
கள் ஆதரணியங்களாயிருக்கும். (உதாஹரணமாக ஒன்றே காட்டுவோம்.) பக
வத் கீதையில் 'ஸஹயஜ்ஞா: ப்ரஜா:' என்பது ஸங்கரபாஷ்ய பாடம். 'ஸஹ
யஜ்ஞா: ப்ரஜா:' என்பது பகவத் ராமாநுஜ பாஷ்ய பாடம். இங்ஙனே
ஸஹஸ்ரநாமத்திலுமுள்ளது. இத்தகைய பாடபேதங்கள் ஒருவாறு பொருந்தக்
கூடியனவாயிருந்தால் வைகல்பிகமாகக் கொள்ளத்தகும். பூருவர்களால் அப்படி
கொள்ளப்பட்டுமுள்ளது. அச்சப் பதிப்பில் காணப்படுகிறதென்கிற காரணத்தினா
லேயே தவறான பாடபேதங்களை விவேகிகளான மஹான்கள் கொள்ளமாட்டார்
கள். சில தாளகோஸங்களில் [எட்டுப் பிரதிகளில்] கண்டாலுங்கூட ஒளசித்யமற்ற
பாடங்களை மறுத்தேவிடுகிறார்களன்றோ மஹான்கள். 'ஸ ராஜ்யம் குருண தத்தம்'
என்கிற ரகுவம்ஸ ச்லோகத்தில் குருண என்கிற ஸ்தானத்தில் பித்ருண என்றும்
பாடமுண்டு என்றொருவர். அப்படியுமிருக்கலாமென்றார் அது கேட்ட ஒருவர்.
'அட முழு மூடமே!' என்றொருவர். இப்படி நூற்றுக்கணக்கான கதைகள் கேட்
டிருப்பதுண்டு. மேகஸந்தேஸ காவியத்தில் 'ஆஷாடஸ்ய ப்ரதமதிவஸே' என்கிற
பாடம் ப்ரஸித்தமாக வழங்கிவருகிறது. 'ப்ரதமதிவஸே' என்பது கூடாது.
(ப்ரஸமதிவஸே) என்றிருக்கவேண்டுமென்று மைஸூர் பரகால மடாஸ்தான
வித்வான், ஸ்ரீமத். கஸ்தூரி ரங்காசார்ய ஸ்வாமி மிகமிகப் போராடினார். எழுபது
வருஷங்களுக்குமுன் மஞ்ஜுபாஷிணீ பத்ரிகையில் "ப்ரஸமபாடதத்வம்" என்கிற
அவருடைய நீண்ட வியாஸம் பிரசுரமாகியிருப்பது நினைவுக்கு வருகிறது. அவ
ருக்கு எதிரியாய் நின்று மறுப்பெழுதினவர்கள் இருவர். 'ஸ ராஜ்யம் பித்ருண
தத்தம்' என்றும் பாடமுண்டென்றால் சிரிப்பர்களேயொழிய இதில் வாதப்பிரதி
வாதம் நடைபெறுது. 'கர்த்ருண, கர்த்ரா' என்று இரண்டு ரூபமுமிருப்பது
போலே 'பித்ருண, பித்ரா' என்று இரண்டு ரூபமுமுண்டே என்கிற மேதாவி
களும் 'ஐதே யே ஸதம் பித்ருணம்' என்று ஒதுகிறோமே—என்பாரும் இல்லாமற்
போகவில்லை.

இனி விவக்ஷிதத்தை விஜ்ஞாபிக்கிறேன். எண்பத்தாறாவது பிராயத்தின்முடிவி
லிருக்குமடியேன் இருபத்து மூன்றாவது பிராயச் செய்தி யொன்றை விஜ்ஞாபிக்கி
றேன். அடியேன் ஸ்ரீமத் ப்ரதிவாதிபயங்கரம் (ஜகத்குரு) காதீஸ்வாமி அனந்தா
சார்யஸ்வாமிஸன்னிதியில் ஸ்ரீ பாஷ்யம் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கையில் பகல்வேளை
யில் அதிசுரண ஸாராவளி ப்ரவசனமும் ஸ்ரீஸ்வாமி செய்தருளிவந்தார். அதில்
பதினேந்தாவது சுலோகம் 'வ்ருத்திக்ரந்தேது' என்பது. அதில் நான்காவது
பாதத்தில் 'ஐநிர்வாஹஸ் தூபசாராத் ச்வசிதிஹ கடதேஜ்' என்பதான பாடம் அக்
காலத்துப் பதிப்பில் (சிந்தாமணி வ்யாக்கியான ஹித--தெலுங்கு லிபிப்பதிப்பில்)
உள்ளது. இவ்விடத்தை ஸ்ரீஸ்வாமி ப்ரவசனம் செய்தருளுசையில் "ஸ்ரீமத் திருப்
பதி புரிசை (மாமா) ஸ்வாமி 'இங்கு இஹ என்கிற பாடம் ஸர்வாத்மநா அஸங்ஸத
மென்றும் (இதி) என்றிருக்கவேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தி ஸாதிப்பர்' என்றார்.
தம்முடைய ஸ்ரீகோஸத்தில் திருத்தியும் வைத்துக்கொண்டிருந்தார். கீழ்க்கண்ட

பக்கத்துத் திருமாளிகைக் காரரான நையாயிகரத்தம். ஸ்ரீமதுபடவே இளங்காடு ரங்காசாரியர்ஸ்வாமி [அதிகரணஸாராவளியையும் தத்வ முக்தாகலாபத்தையும் வாசோவிதேயமாக்கிக் கண்டபாடம் செய்துதரித்திருக்கும் பஹான்] அப்போது உடனெழுந்தருளியிருந்தவர் "இஹபாடத்தைத்தான் அடியேன் சந்தனை செய்திருக்கிறேனென்றார், அப்போது ஸ்ரீஸ்வாமி அந்தபாடம் அந்தபாடமேயென்பதைப் பரக்க உபபாதித்தருளினார். கீர்த்திமூர்த்தியான ஸ்ரீமத்திருட்புட்முழிஸ்வாமியின் திருக்குமாரரான பட்டண்ணாஸ்வாமி ஸன்னிதிக்கு அவர் (இளங்காட்டு ஸ்வாமி) எழுந்தருளி ஸ்ரீகாதிஸ்வாமியின் இந்த ஸோதனத்தை ப்ரஸ்தாவிக்க. 'இது நூதனமன்றே. இந்த பாடந்தான் அய்யா ஸாதித்துவந்ததென்று சொல்லி, தாம் திருத்திவைத்துக் கொண்டிருந்ததையுங் காட்டினாராம் விளக்கில் கொளுத்தின தீவட்டியென்று ப்ரஸித்தராயிருந்த பட்டண்ணா ஸ்வாமி.

இஃது இப்படியிருக்க, திருக்குடந்தையில் ப்ரபல பண்டிதோத்தமராக இருந்த ஸ்ரீஉவே (R. V.) ராயம்பேட்டை கிரஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமி அதிகரண ஸாராவளியை வியாக்கியானத்தோடுக்ரந்தலியியில் பதிப்பிக்கத்தொடங்கி மாஸிக ஸஞ்சிகையாக வெளியிட ஆரம்பித்தார். முதல் ஸஞ்சிகை நமக்குக்கிடைத்தது, இந்தத்திருத்தம் அதில் வந்திருக்கிறதாவென்று பார்ச்சையில் அதில் இஹபாடமே யிருந்தது. இத்யென்று திருத்தியிலை. அந்த ஸ்வாமிக்கும் அடியேனுக்கும் இடையில் ஸந்தேஹபங்கமேற்பட்டு ப்ரபலவிரோதமுமுண்டாகியிருந்து பழையப் ப்ரேமதி ஸயம் விஜ்ஞம்பிதமாயிருந்த காலம் அது. அந்த ஸ்வாமிக்கு அப்போது அடியேன் எழுதினேன் "தேவரீருடைய உத்தமமான அதிகரண ஸாராளிப்பதிப்பில்..... இஹ பாடம் திருத்தப்படவேணும்" என்று ஸ்வல்பவிவரணத்துடன். அதைக் கடாசுரித்த அந்த ஸ்வாமி நல்ல வ்யுத்பந்நராகையாலே உள்ளமும் உடலும் பூரித்து எவ்விதமான ப்ரதிவாதமும் பண்ணாமல் அப்போது திருக்குடந்தையில் ஸங்ரமடம் மூலமாக நடந்து கொண்டிருந்த ஆர்யநீதிமேன்னும் வாரப்பத்திரிகையில் தமது ஸந்தோஷாதியதத்தை வாசாமகோசரமாசத் தெரிவித்து நீண்டதோர் வியாஸமெழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார். இதி என்கிற திருத்தத்தை அடியேனுடைய தாகவே எண்ணின அந்த ஸ்வாமி, அடியேனைப்பற்றி அளவுகடந்து புழ்ந்து எழுதியிருக்கிறார் அந்த ஆர்யதர்மபத்ரிகையில். பிறகு அடியேன் அவர்க்கு இப் பாட விஷயமான பழைப கதையை விளக்கியெழுதினேன்.

அதன் பிறகு அடியேன் ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிக க்ரந்தமாகு வெளியிட ஆரம்பித்து அதில் அதிகரண ஸாராளியில் "இதிகடதே" என்கிற பாடத்தையே பாடாந்தரப்ரதர்ஸநமின்றி வெளியிட்டேன். அதற்குச் சில மாதங்கள் கழித்த பின் ஸ்ரீமதஹோபிலமடம் மூலமாக இரண்டு வியாக்கியானங்களுடன் தேவநாகர லியியில் வெளிவந்துள்ள (மிகவழகிய பதிப்பான) அதிகரண ஸாராளியிலும் இஹ பாடத்தை ஒரு மூலையிலும் காட்டாமல் இதி பாடமொன்றே பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. இதென்ன பெரிய விஷயமா? இஹ இருந்தாலென்ன? இதி யிருந்தாலென்ன? இரண்டும் அவ்யயம். சீசவைதுஹி சவைதுஹி போலே பாதபூரணர்த்த மே இடப்பட்டது. இதைப்பற்றி ஏதுக்கு இவ்வளவு பன்னியுரைத்தல்? என்று லகுலாக நினைப்பர் சிலர். சீசுப்திர் லங்கித ல்லீ என்துங் கணக்கிலே பல

ஏடுகளைத் திருப்பினவர்கள் இப்படி நினைக்கக்கூடும். *ஸாரம் து ஸாரஸ்வதம் ஜாந் தே நிதராம் அஸௌ குருகுலக் லிஷ்ட: * என்னும்படிக்கு இலக்கானவர்கள் இதைச் சிறுவிஷயமாக ஒருபோதும் நினையார். [ராத்ரி ரேவம் வ்யரம்ஸீத்— ராத்ரி ரேவ வ்யரம்ஸீத். இத்யாதி.] ஏவம். ஏவ என்கிற இரண்டும் அவ்யயந்தான். ரஸிகர்களன்றோ வாசியறிவார். பண்டிதரென்று இறுமாந்திருப்பவர்களின் வ்யுத் பத்தியைப் பரீக்ஷிப்பதற்கு ஏற்ற இடமன்றோ இது. சகாரஸமர்த்தநம், துகாரஸமர்த்தநம் இத்த்யாதிகளை ஸ்மரிப்பது.

இஹபாடம் ஸர்வாத்மநா அஸங்கதமென்பதை நிரூபிக்கிறேன் கேண்மின்;— ப்ரக்ருத ச்லோகத்தில் முன்னுள்ளது பாதத்தில் (ந வயம்ஹ முதா) என்று ஒருவிசை (இஹ)வந்துள்ளது. நான்காமடியில் அதற்கு புந. ப்ரயோகம் அநுசிதம். அநபேக்ஷி தம் அந்யாய்யம் அபஹாஸ்யம். இதிப்ரயோகத்திற்கு அத்யந்தம் ஆவச்யகதை யுள்ளது குறிக்கொண்டிது கேண்மின்; *நிர்வாஹஸ்தூபசாராத் க்வசித்* என்பது ஒரு வாக்க்யமாக முடிந்துவிட்டது. *ஏகதாத்பர்யயோச: சடதே* என்பது ஒரு தனி வாக்கியமாக நிற்கிறது. முன்வாக்க்யத்திற்குப் பின்வாக்க்யத்தோடு எட்டி ஸமந்வயம்? “க்வசித் ஒளபசாரிகாத் நிர்வாஹாத் ஏகதாத்பர்யயோச: கடதே” என்று ஏகவாக்க்யமாகவே இங்கு ஸ்வாமி ஸாதித்திருந்தால் ஸமந்வயாபேக்ஷைக்கு அவகாஸமேயிராது. ஏவஞ்ச, அதஞ்ச, என்கிற ஸ்தானத்திலேயன்றோ இஃதி என்று ஸ்வாமி ப்ரயோகித்திருக்கிறார். இஹவுக்கு இங்கு என்ன வ்யயோசம்? இதை இன்னமும் பன்னிப்பன்னி யுரைப்பது திஷ்டஹதமுத்கராபிகாதமாமத்தனை.

இந்த ப்ரஸ்தாவ விஸேஷத்திற்கு ப்ரக்ருதத்தில் என்ன ப்ரஸக்தி யென்னில். கேண்மின். தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதியில் ஸமய விஸேஷங்களில் கூடுப பண்டித ஸமாஜத்தில் 20—2—77 அன்று அடியேனுக்குப் பரமாப்தரான ஒரு பண்டிதர் “உத்தமூர் வீரராகவாசாரியர் ஸ்வாமி அதிகாண ஸாராவளியை வியாக்கியானத் தோடு பதிப்பித்திருக்கிறாரே, தேவரீர் கடைக்ஷித்ததுண்டோ? என்று வினவினார். பார்த்ததில்லையென்று சொல்லி, என்ன விசேஷமென்றேன். ஜீவருத்திக்ரந்தே துஜ் என்கிற ச்லோகத்தில் இதிபாடம், இஹ பாடம்—ஆகிற இரண்டையும் பதிப் பித்துள்ளார். இஹ பாடத்திற்கு உபபத்தியொன்றும் எழுதியிருப்பதாகத் தெரிய வில்லையென்று சொல்லி, அந்த புஸ்தகத்தையும் கொணர்ந்து காட்டினார். மிக வியப்பேயுண்டாயிற்று. அப்போது அவர்க்குச் சொன்னேன்;—இஹ பாடம் ஸர்வாத்மநா அஸங்கதமென்பது அவர்க்குத் தெரியாமையிலே. ஆயினும், ப்ரதிவாதி பயங்கரேரபஜ்ஞமாக வெளிவந்த இஹபாட் வர்ஜனத்தை நாம் ஏதுக்கு ஆதரிக்கவேணுமென்கிற விசாலவிமல ஹ்ருதயத்தினாலாயது இது—என்று விஜ்ஞாபித்துவிட்டு இதற்கு அநுபந்தமாகப் பழைய ஸமாசார மொன்றைப் பரக்கச் சொன்னேன். அது மிகப்பழையதாகிவிட்டபடியால் இக்காலத்து விதவானகளுக்கும் தெரிந்திருக்கட்டுமென்று சிறிது வெளியிடுகிறேனங்கு. இடையில் ஒரு பண்டிதர் சொன்னார்—“அவர் பிராமாணிகர்; தமது கண்ணில் புலப்படும் பாடங்களை விடாமல் பதிப்பிக்க வேணுமென்கிற விரதமுடையவர், ஆனது பற்றியே இஹபாடத்தை யும் காட்டிவைத்தார்” என்று. “ஸ்வாசார்யர் சோதித்து ஸ்தாபித்த பாடங்களையும்

த்ருணீகரித்து விட்டவர் காண்மின் அவர்" என்று பரக்க உபபாதித்தேன். அதுவும் இங்கு மேலே விஸ்தமாகும். ஸ்ரீபாஷ்யோபக்ரமத்தில் "ப்ரதிப்ரஸவஸம்பவாத்" என்கிற பழையபாடம் 'ஸத்பாவர்த்' என்று ஸோதிக்கப்பட்டது எம்முடைய பதப்பு ஒன்றில்தான். அதுதான் இவர்தம்மாலும் ஆதரித்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டது. ஸ்வாசார்யா திருத்தவில்லைஇதை. இங்கு பாடவிகல்பம் காட்டவில்லை இவர். இப்படி பல

இதச்சிமாநகரில் ப்ரக்க்யாதராக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேதபாதி. ஸ்ரீ கோழியாலம் ஸ்வாமி சிலபலவாண்டுக்கு முன்பு பாடசோதனம் என்றொரு புத்தகத்தை வடமொழியில் எழுதி யச்சிட்டு மெளண்டியிருந்தார். (அதன் விஷய மென்னவென்றால்) கீதாபாஷ்யம், ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலான காலசேஷபக்ரந்தங்ஸளில் சிலபல தவறுகள் ஓலையேடுகளிலுந் கூட சோதிக்கப்பட்டபல் ஏறி விட்டனவாகவும், அவற்றைத் தாம் பெரும்பாலும் தம்முடைய புத்திபலத்தாலே சோதிப்பதாகவும் காட்டி "அது அப்படியிருக்கவேணும், இது இப்படியிருந்தால் நன்றாயிருக்கும்: அதை அப்படித் திருத்தலாமென்று தோன்றுகிறது. இதை இப்படித் திருத்தினாலொழியப் பொருந்தாது" என்று இங்ஙனே பலபல வகையாக எழுதி, நெடுங்காலமாகப் பெரியோர்கள் பேணிவந்த பாடங்கள் பல்வற்றை சின்னபின்ன மாக்கியிருந்தார். அது அடியேனுடைய பார்வைக்கு வந்தது. 'பல பெரியார்கள் பக்கலிலே இங்ஙனே பாடம் கேட்டிருக்கிறேன்' என்றோ, "தாளகோசங்களில் இங்ஙனே பாடம் காண்கிறது" என்றோ அந்த ஸ்வாமி தெரிவித்திருந்தாராகில் உபேக்ஷித்திருக்கலாம். அப்படியல்லாமல், தாம் ஊஹிப்பதாகவும், தம்முடைய ஆலோசனையில் இப்படியிப்படி தோன்றுவதாகவுமே யெழுதியிருந்தபடியால் இதை விமர்சித்தேயாகவேணுமென்று தோன்றி, சிரமப்பட்டுப் பல ஸ்ரீகோசங் களை யாராய்ந்ததில் அந்த பாடசோதன ப்ரந்தம் மறுக்கத்தக்கதே யென்று நிச்சயிக்கப்பட்டு "பாடசோதன பரீக்ஷா" என்கிற மறுப்பு நூலை விரிவாகவே யெழுதி வெளியிட்டேன். (1) ஸ்ரீபாஷ்யாதிகள் தெலுங்கு, க்ரந்தம், நாசரி ஆகிய மூன்று லிபிகளில் வெகு காலமாகவே பதிப்பேறியிருப்பதால் அன்றித் திருத்தப் பெற்றிருக்கிற பல பாடங்களைத் தாம் திருத்துவதுபோல் காட்டுகிறார்; (2) அவசியம் திருத்த வேண்டிய இடங்களைத் திருத்தாமலே விட்டிருக்கிறார்; (3) இவர் புதிதாகத் திருத்தியிருப்பவையெல்லாம் விப்ரீதங்கள்; ஒன்றுகூட ஏற்கத்தக்க திருத்தமன்று; ச்ருதப்ரகாசிகையை நோக்காமலே சில திருத்தங்கள் செய்திருக்கிறார்—என்று இவ்வகையில் விஷயங்களைக் கண்ணாடிபோல் எடுத்துக்காட்டி அவருடைய சோதனம் அப்ராமாணிகம் என்று முடித்திருந்தேன். அந்த பரீக்ஷாக்ரந்தம் வைதிக மநோஹரா மூலமாக உலகம் பரவியிருந்தது. [இது 1945-ஆம் வருஷத்தில்.]

இந்த க்ரந்த சர்ச்சை மறைந்து போகாதபடிக்கும், உண்டித வுலகுக்கு மறந்து போகாதபடிக்கும் தெய்வம் ஒரு பெரிய காரியம் ஆச்சரியமாகச் செய்வித்தது. (அதாவது) சிலபல வருடங்கள் கடந்தபின்பு இந்த உத்தமர்வித்ஸான் ஸ்ரீபாஷ்யத்தைச் ச்ருதப்ரகாசிகையோடு ஒரு பதிப்பும், தமது டிப்ரணத்தோடு ஒருபதிப்பமாக இரண்டு பதிப்பு செய்தார். இவர் தாமாகச் செய்யவில்லை. ஸத்யம்! ஸத்யம்! இதைவும் செய்வித்தது. எதற்காக? அடியேனெழுதிய பாடசோதன பரீக்ஷாக்ரந்தத்திற்கு அற்புதமான வெற்றியை விளைவிப்பதற்காக. என்ன அற்புத வெற்றி

த்ருணீகரித்து விட்டவர் காண்மின் அவர்" என்று பரக்க உபபாதித்தேன். அதுவும் இங்கு மேலே விஸ்தமாகும். ஸ்ரீபாஷ்யோபக்ரமத்தில் "ப்ரதிப்ரஸவஸம்பவாத்" என்கிற பழையபாடம் 'ஸத்பாவாத்' என்று ஸோதிக்கப்பட்டது எம்முடைய பதப்பு ஒன்றில்தான். அதுதான் இவர்தம்மாலும் ஆதரித்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டது. ஸ்வாசார்யர் திருத்தவில்லைஇதை. இங்கு பட்டவிகல்பம் காட்டவில்லை இவர். இப்படி பல

இக்கச்சிமாநகரில் ப்ரக்க்யாதராக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் பரபலம் ஸேத்யாதி. ஸ்ரீ கோழியாலம் ஸ்வாமி சிவபலவாண்டுக்கு முன்பு பாடசோதனம் என்றொரு புத்தகத்தை வடமொழியில் எழுதி மச்சிட்டு மெளண்டியிருந்தார். (அதன் விஷய மென்னவென்றால்) கீதாபாஷ்யம், ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலான காலசேஷபக்ரந்தங்களில் சிலபல தவறுகள் ஓலையேடுகளிலுந் கூட சோதிக்கப்பட்டபல் ஏறி விட்டனவாகவும், அவற்றைத் தாம் பெரும்பாலும் தம்முடைய புத்திபலத்தாலே சோதிப்பதாகவும் காட்டி "அது அப்படியிருக்கவேணும், இது இப்படியிருந்தால் நன்றாயிருக்கும்: அதை அப்படித் திருத்தலாமென்று தோன்றுகிறது. இதை இப்படித் திருத்தினாலொழியப் பொருந்தாது" என்று இங்ஙனே பலபல வகையாக எழுதி, நெடுங்காலமாகப் பெரியோர்கள் பேணிவந்த பாடங்கள் பலவற்றை சின்னபின்ன மாக்கியிருந்தார். அது அடியேனுடைய பார்வைக்கு வந்தது. 'பல பெரியார்கள் பக்கலிலே இங்ஙனே பாடம் கேட்டிருக்கிறேன்' என்றோ, 'தாளகோசங்களில் இங்ஙனே பாடம் காண்கிறது' என்றோ அந்த ஸ்வாமி தெரிவித்திருந்தாராகில் உபேக்ஷித்திருக்கலாம். அப்படியல்லாமல், தாம் ஊஹிப்பதாகவும், தம்முடைய ஆலோசனையில் இப்படியிப்படி தோன்றுவதாகவுமே யெழுதியிருந்தபடியால் இதை விமர்சித்தேயாகவேணுமென்று தோன்றி, சிரமப்பட்டுப் பல ஸ்ரீகோசங்களை யாராய்ந்ததில் அந்த பாடசோதன ப்ரந்தம் மறுக்கத்தக்கதே யென்று நிச்சயிக்கப்பட்டு "பாடசோதந பரீக்ஷா" என்கிற மறுப்பு நூலை விரிவாகவே யெழுதி வெளியிட்டேன். (1) ஸ்ரீபாஷ்யாதிகள் தெலுங்கு, க்ரந்தம், நாசரி ஆகிய மூன்று லிபிகளில் வெகுகாலமாகவேபதிப்பேறியிருப்பதால் அவற்றில் திருத்தப் பெற்றிருக்கிற பல பாடங்களைத் தாம் திருத்துவதுபோல் காட்டுகிறார்; (2) அவசியம் திருத்த வேண்டிய இடங்களைத் திருத்தாமலே விட்டிருக்கிறார்; (3) இவர் புதிதாகத் திருத்தியிருப்பவைமெல்லாம் விபரீதங்கள்; ஒன்றுகூட ஏற்றத்தக்க திருத்தமன்று; ச்ருதப்ரகாசிகையை நோக்காமலே சில திருத்தங்கள் செய்திருக்கிறார்—என்று இவ்வகையில் விஷயங்களைக் கண்ணாடிபோல் எடுத்துக்காட்டி அவருடைய சோதனம் அப்ராமாணிகம் என்று முடித்திருந்தேன். அந்த பரீக்ஷாக்ரந்தம் வைதிக மநோஹரா மூலமாக உலகம் பரவியிருந்தது. [இது 1945-ஆம் வருஷத்தில்.]

இந்த க்ரந்த சர்ச்சை மறைந்து போகாதபடிக்கும், உண்டித வுலகுக்கு மறந்து போகாதபடிக்கும் தெய்வம் ஒரு பெரிய காரியம் ஆச்சரியமாசச் செய்வித்தது. (அதாவது) சிலபல வருடங்கள் கடந்தபின்பு இந்த உத்தமூர்னித்வான் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை ச்ருதப்ரகாசிகையோடு ஒரு பதிப்பும், தமது டிப்ளணத்தோடு ஒருபதிப்புமாக இரண்டு பதிப்பு செய்தார். இவர் தாமாகச் செய்யவில்லை. ஸத்யம்! ஸத்யம்!! தைவம் செய்வித்தது. எதற்காக? அடியேனெழுதிய பாடசோதந பரீக்ஷாக்ரந்தத்திற்கு அற்புதமான வெற்றியை விளைவிப்பதற்காக. என்ன அற்புத வெற்றி

யென்று கேளுங்கள். ஆசார்யர் (சோதித்த) திருத்தின பாடங்களை விஷயம் பரிபாலிக்க வேண்டாவா? பரிபாலித்திருப்பதுண்டாவென்று பாருங்கள். பாடசோதந பரீக்ஷையில் நான் கண்டித்து ஸ்தாபித்த பாடங்களைத்தான் இவர் பதிப்பித்துள்ளார். (வெண்பா) “அண்ணங்கராசிரியர் ஆய்ந்துரைத்த நூல்களெல்லாம், கண்ணுங் கருத்துமாய்க் காண்பார்தாம்-திண்ணம், மருளெல்லாம் மாய்ந்து மயக்கெல்லாம் தீர்ந்து, தெருளுற்று வாழ்வார் சிறந்து.” என்று ஸேதுபதி ஸம்ஸ்தான மஹாவித்வான். ரா. ராசவையங்கார் ஸ்வாமி பிரசுரித்திருப்பது பழுதாகுமோ?

ப்ரக்ருத விஷயம் பண்டிதர்சனின் உள்ளத்தில் நன்கு பதியுமாறு ஒரு ஸம் பாஷணையைக் கல்பித்து வெளியிடுகிறேனின்கு. (அதாவது) அடியேனுக்கும் உத்தமர் பண்டிதர்சனும் வினாவிடைகள் நடப்பதாக வைத்து விஷயங்களை நன்கு விளக்குகிறேன். (அடியேனுடைய பாடசோதந பரீக்ஷை வெளிவந்தவுடனே தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதி நூற்றுக்கால் மண்டபத்தில் கூடின பண்டித பரிஷத்தினால் அந்த நமது நூலுக்குப் பெறுவிக்கப்பட்ட வெற்றி ஸாமான்யமானது) மேல்வரும் ஸம்பாஷணையை உற்றுநோக்குமின். ஸ்தாலீபுலகந்யாயேந காட்டுகிறேன்.

1. அந்தரத்வாதிகரண ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் “ந ச த்வயோரநயோ?” என்று தொடங்கும் வாக்கியத்தில் (த்வயோ:) என்கிற பதம் இருமுறை விழுந்திருப்பது பிசகென்றும், அது ஒருமுறை தானிருக்கத் தக்கதென்றும். மற்றொரு முறையிருப்பதை அடித்துவிடவேணுமென்றும் கோழியாலம் ஸ்வாமியின் பாடசோதனத்தில் இருக்கிறதே. அதை என்ன பண்ணினீர்? அடித்துவிட்டீரா? என்று வினவினால். அங்கு ச்ருதப்ரகாசிகையில் (த்வயோ:) என்பது இருமுறையிருப்பதை நிலைநாட்டி, ஒன்று வாக்யபரமென்றும் மற்றொன்று உபாஸநபரமென்றுப் லீவரித்திருப்பதாக தேவரீர் பரீக்ஷாக்காந்தத்தில் மறுவாய்திறக்க வழியில்லாதபடி நிரூபித்திருப்பதனால் கோழியாலம் ஸ்வாமி திருத்தியது தவறென்று துணிந்து, தேவரீர் நிலைநாட்டியபடியேதான் அச்சிட்டிருக்கிறேன். வேறு நான் என்னபண்ணமுடியும்? என்று தானே தேவரீர் விடையளிக்க நேரும். (உ.) ஸந்தேஹமென்ன? வேறு என்ன விடையளிக்க முடியும்? ப்ரத்யக்ஷாபலாபம் பண்ண முடியுமோ?

2. தக்ஷிணயநாதிகரண ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் “ப்ரஹ்ம ப்ரபித்ஸத:” என்றிருப்பது வியாகரண விருத்தமென்றும், (ப்ரபித்ஸத:) என்பதை (ப்ரபித்ஸதாநஸ்ய) என்றாவது (ப்ரபித்ஸோ:) என்றாவது திருத்தவேண்டுமென்றும் எழுதியிருந்தாரே. அங்கு என்ன செய்தீர்? என வினவினால்—இப்படி ஸ்வேச்சையாகத் திருத்துவது ஸாஹஸமென்றும், திருத்தவேண்டுமென்று அசிடமானால் (ப்ரபித்ஸத:) என்பதை (ப்ரேப்ஸத:) என்று திருத்துவதுதான் பொருத்தமென்றும் உபபத்தியோடு தேவரீர் எழுதியிருந்தபடியால் அதுதான் மிசவும் யுக்தமென்று கொண்டு அப்படியே அச்சிட்டேன் என்று தானே தேவரீர் ஸாதிக்கவேணும். (உ.) ஆமாம். ஸந்தேஹமென்ன?

3. ஈக்ஷதிகர்மாதிகரண ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் “ஈக்ஷிது: ஸ்தாநதயா நிர்திஷ்ட:” என்றவிடத்தில் (ஈக்ஷிது:) என்பது அந்வயிக்கமாட்டாதென்றும் (ஈக்ஷிதஸ்தாந

தயர) என்று திருத்தியே யாகவேண்டுமென்றும் (தத்ஸ்தாநதயா) என்றாவது திருத்தியாக வேண்டுமென்றும் கோழியாலம் ஸ்வாமி எழுதியிருந்தாரே, அப்படியே திருத்தினீரா? என்று கேட்டால்; இங்கு ஸ்வாமி ஏதோ மருண்டுவிட்டாரென்றும், மறுபடியும் ஸ்ரீபாஷ்ய பங்க்திசுளை ஸேவித்தால் தெளிவு பிறக்குமென்றும், (நக்ஷிது:) என்றுதானிருக்கவேண்டுமென்றும் தேவரீர் என்கு விளக்கியிருப்பதனால் உண்மையில் இங்கு ஸ்வாமி ப்ரமித்துவிட்டதாகவே தெரியவந்தபடியால் கோழியாலம் ஸ்வாமி திருத்தின பாடத்தை உபேக்ஷிக்கவே நேர்ந்துவிட்டது என்றுதானே தேவரீர் ஸாதித்தாகும். (உ.) வேறுமனையா? மேளதாளத்துடன் சொல்வேன்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

4. இந்த்ரப்ரஹ்மணிகரண ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் உபாத்தமான ஶ்வமேவ மேவரம் வருணீஷ்வயம் த்வம் மநுஷ்யாய ஹிததம் மந்யஸேஜ் என்கிற ச்ருதிவாக்யத்தில் (த்வமேவ) என்பதை (தமேவ) என்று திருத்தவேண்டுமென்று ஸுப்ரஸித்தரான ஓர் ஆசாரியர் உபதேசித்ததாக தேவரீருடைய ஆசாரியர் எழுதியிருக்கிறாரே அதை அப்படியே திருத்திற்று? என்று கேட்டால், அந்தோ! எப்படித் திருத்த முடியும்? மேலே (யம்) என்றிருப்பதற்குச்சேர, முன்னே (தம்) என்றிருக்கவேண்டுமென்று அஸ்மதாசாரிய ஸ்வாமி நினைத்துவிட்டார்; அது பிசுபென்று தேவரீர் வெறுத்ததாக நிரூபித்திருப்பதால் இதுவே சிறந்த ஆசார்யோபதேசமென்று கொண்டேன். இது ச்ருதிவாக்யமென்பதை ஸ்வாமி சிந்தியாமற்போனார். திருத்துவது ஆத்மஸஃக்ஷயத்திற்கு ஒவ்வாததோடு அபவாதத்திற்கும் ஹேதுவாகுமென்று விட்டிட்டேன். என்றுதானே தேவரீர் பணிக்கவேண்டும் (உ) வேறுவழி ஏது?

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

5 ப்ரயோஜநவத்த்வாதிகரணத்தில் "வைஷ்வயநைர்க்ருண்யே ந ஸாபேக்ஷத்வாதித்யாதிஸுதத்ர ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஐந்தாறு பங்க்திசுளுக்குப் பிறகு "தத்ரோத்தரம்—ந ஸாபேக்ஷத்வாத் இதி" என்றுள்ள ஸ்ரீஸுதத்தியை அங்கிருந்து பெயர்த்து ஸுதத்ரத்திற்குமுன்னே கொண்டு தள்ளவேண்டுமென்று உமதாசிரியர் எழுதியிருந்தாரே, அப்படியே தள்ளினீரா? என்று கேட்டால், தள்ளினதுண்டு; ஸ்ரீபாஷ்யஸுதத்தியைத் தள்ளவில்லை; அஸ்மதாசார்யோத்தியைத்தான் தள்ள நேர்ந்தது. பரீக்ஷையில் தேவரீர் எழுதிய மறுப்பு மறுக்கமுடியாமலிருப்பதனால், ஆசார்யருடைய திருத்தத்தைக்கொள்ள முடியவில்லையே யென்றுதானே தேவரீர் ஸாதிக்கவேணும். (உ) வேறு வழி ஏது? அப்படித்தான் சொல்லியாகவேணும்.

6. ஸம்பந்தாதிகரணத்தில் "ப்ருஹதாரண்யகே ச்ருயதே" என்று ஸ்ரீபாஷ்யாபக்ரமமிருப்பதில் "ச்ருயதே" என்கிற க்ரியாபதம் அநந்விதமாகையால் அதைத் தூக்கியெறிய வேண்டியதென்று கோழியாலம் ஸ்வாமியெழுதியிருக்கிறாரே, அதைத் தூக்கியெறிந்தீரா? என்று கேட்டால், ஸ்வாமி யெழுந்தருளியிருந்தால் அவரைத் தூக்கியெறியலாம்; அந்த அபசாரம் நேராது பரமபாக்யம். அவருடைய உத்தியைத்தான் தூக்கியெறியவேண்டுமென்பது தேவரீருடைய நிரூபணமிருந்தது. என் செய்வேன்? ஆசார்யோக்தி திரஸ்காரபாபம் அபரிஹாரியமாயிற்று—என்றுதானே தேவரீர் ஸாதித்தருளவேணும். (உ) சாந்தம் பாபம் சாந்தம் பாபம்! ஹந்த! பலவதீ பலிதஸ்யதா!

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

7. ரசநா நுபபத்தி திகரணத்தில் * விப்ரதிஷேதாச்ச * என்கிற ஸைத்ர ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் "பந்தமோக்ஷஸாதநா நுஷ்ட"ம் போக்ஷி ச ப்ரக்ருதேரேவ— இத்யாஹு: " என்றிருப்பதில் 'இங்கு இதிபதம் இருக்கத் தகாதென்று நிச்சய மாய்ச் சொல்லுவன்; த்விதீயையிருக்குமிடத்தில் அது இருக்கக்கூடாதாகையால்' என்று கோழியாலம் ஸ்வாமி எழுதியிருக்கிறார்; அந்த இதியைப்பெடுத்தெறிந்து விட்டாரா? என்று வினவினால் யதியிருந்தால் ஒருவாறு எடுத்தெறியலாம்; இதயின் உபபத்தியை தேவரீர் வெகு ஸமஞ்ஜஸமாக நிரூபித்திருப்பதனால் தெளிவற்றேன். "அத்ர இதிபதம் ந ஸ்யாதிவ" என்றெழுதியிருக்கலாம் ஸ்வாமி; "ந ஸ்யாதிதி நிச்சயதே" என்றெழுதினது அவஜ்ஞாயாய்விட்டது. இங்கு தேவரீருடைய நிரூபணம் அதிமனோஹாம்—என்றுதானே தேவரீர் ஸாதித்தாகும்...ஆம் ஆம் ஆம்.

8. * விப்ரதிஷேதாச்சாஸமஞ்ஜஸம் * என்கிற அந்த ஸைத்ர பாஷ்யத்தி லேயே * ஸந்திதே: அகிஞ்சித்கரத்வம் * என்றிருப்பதை அகிஞ்சித்ருபத்வமென்று திருத்தவேண்டுமென்று நிச்சயமாகச் சொல்லவேனென்று கோழியாலம் ஸ்வாமி யெழுதியிருக்கிறார்; இந்த நிச்சயத்தையாவது நிலைநாட்டினீரா? என்று கேட் டால்—எந்த நிச்சயமும் காசுக்குதவாததாயிற்றே. அதைப் பாடாந்கரமாகப் போடவுங்கூட நெஞ்சாலும் நினைக்கமுடியாதபடியன்றோ தேவரீர் வரைந்திருக் கிறது—என்று தேவரீர் ஸாதித்தாகுமல்லவா? (உ.); தடையென்ன? வேறுகதிஏது?

9. ஸஹகார்யந்தரவித்யதிகரணத்தில் ஸித்தாந்தத்தில் "ச்ரவணமநநாப் யாம் ப்ராப்தம்வேதநம் ப்ரதிலப்ய இத்யர்த்த:" என்றவிடத்துப் ப்ராப்தம் என்றதை அப்ராப்தமென்று பெரியார்களின் உபதேசத்தைக் கொண்டு அடியேன் திருத்தி யிருந்தேனே; பாவப்ரகாசிகையில் ப்ராப்தம் என்கிற பாடம் ஆதரிக்கப்பட்டிருப் பதைக்கொண்டு கோழியாலம் ஸ்வாமி "ப்ராப்தமென்றிருந்தாலும் அப்ராப்த மென்றிருந்தாலும் உபய பாடத்தையும் நிர்வஹிக்கக் குறையில்லை" என்றெழுதி யிருந்தாரே. அங்கு என் செய்தீர்? என்று கேட்டால், என்ன செய்ய முடியும்? ஆசார்யாபிப்ராயரக்ஷணம் அப்ராப்தமென்று முடித்தேன். தேவரீருடைய நிரூ பணம் அசைக்கமுடியாமலன்றோ இருக்கிறது என்றுதானே தேவரீர் ஸாதித்தாகும். (உ)ஸாதிக்கஎன்ன இருக்கிறது? உபநயனத்திற் போல், பாடம்பாடம் என்பதே பாடம்.

10. ஸ்வாசார்யர் காட்டின திருத்தங்களை உபேக்ஷித்ததுபோல அடியேன் காட்டின திருத்தங்களையும் உபேக்ஷித்ததுண்டோ? என்று கேட்டால், அது எப்படி முடியும்? * கத்ர ஸ்ரீர் விஜயோ பூகிர் க்ருவா நீதிர் மதிர் மம * என்று அடியேன் விஜ்ஞாபிக்கவேண்டுமோ? என்று தேவரீர் ஸாதித்தாகுபன்றோ? (உ.) ஏனாகாது?

நிகமனம்:—ஆரியர்காள்! இந்த லீஷய விசாரம் ஆந்தராளிக ஸம்ப்ரதாய சர்ச்சையில் சேர்ந்ததன்று. [தென்கலை வடகலை விவாதத்தில் சேர்ந்ததன்று] மட முநித்ரய விவாதத்திலும் சேர்ந்ததன்று. அதிகரணஸாரர் எளிதாடவிமர்ஸமு மப்படியே. வித்யாபரிசராந்தரீகளான எவரும் இதை ஆராய்ச்சி செய்யலாம்.

எதிர்யாத ஓதுமஹாயாக்யம். மதுராந்தகத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் சாக்ஷுஷ பதஞ்ஜலியான ஸ்ரீமதுபயவே. பாதார. ராசுவாசாரியர் ஸ்வாமி நேற்று 26-3-76 மரலை யாத்ருச்சிகமாக இவ்விடமெழுந்தருளி இக்கட்டுரையைப் பூர்த்தியாகக் கடைக்ஷித்தருளி ஸர்வம் ஸமஞ்ஜஸமென்று ஸாதித்து உகந்தாரீ. மேலும் இதற்கு இது வ்ருத்தமென்ற பெயரிடலாமே என்றும் ஸாதித்தாரீ.



திருமண நிகழ்ச்சி



P. லீலாகுமாரி—P. R. வாகதேவன், D.M.E.

ஸ்ரீமான். பொட்டா. ரங்கநாதம் செட்டியார் குமாரர்

சிஞ்சி: P. R. வாகதேவனுக்கும்

சௌபாக்யவதி: P. லீலாகுமாரிக்கும்

26ம் தேதி நவம்பர் மாதம் 1976 வெள்ளிக்கிழமைபன்று

திருமணம் சிறப்பாக நடந்தேறியது.

P. V. பாணநுர சிவன், மாணேஜர்,
ஸ்ரீ உப்புட்டுர் ஆழ்வார் செட்டி சாரிடி,
சென்னை-1.

(இவர் கணப் பேண்ணின் தகப்பனார்)

உபந்யாஸகர்களுக்கு மிகவுதவிபுரியும்

P. B. A. ஸ்வாமியின் நூல்களிலைவ.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ மஹாநிதி

அண்ணா ஸ்வாமியமுதமேழியாயிரம்
முதல் 500

ஹே இரண்டாவது ஐந்நாறு

அண்ணாஸ்வாமி யுபந்யாஸ மாலை
முதலிதழ்

ஹே இரண்டாமிதழ்

ஹே மூன்று நான்காமிதழ்கள்

உபந்யாஸகளைப்பாசிய நூல்தொகுப்பு

அறுபத்திரண்டு உபந்யாஸ மாலை

அறுபத்துமூன்று உபந்யாஸ மாலை

உபந்யாஸத்ரயம்

அபூர்வ ராமாயணம்

எழுபத்துநான்கு நல்வார்த்தைகள்

எழுபத்துநான்கு விருந்துகள்

அத்புதோபந்யாஸமாலை

மதுரோபந்யாஸமாலை

எழுபத்தேழு பெரியார்களின் பெருமை

கம்பரின்பக் கவித்திரட்டு

நற்போதுபோக்கு

சரணாகதி ஸாம்ராஜ்யம்

பரமாதீதபூஷணம்

ராவணனுடைய ஆசாரியர்கள்

ஸம்ஸ்கிருத பாலயுவசிக்ஷா

ஸஜ்ஜநஸஹஸ்ரஸஞ்ஜீவிநி

ஸதுபந்யாஸரத்நமாலை

திருவரங்கத் தமிழ்மாலை

விஷ்ணு! ஸஹஸ்ரநாம வுரை

வைசாகோத்ஸவ உபந்யாஸ மாலை

வால்மீகி ராமாயணக் கதையடைவு

கண்ணாவுமண்ணாவும் பேசியவை

சாடுச்சீலோகசதகம் உரையுடன்

பகவத்கீதாஸாரஸங்க்ரஹம்

பன்னிரு திங்களநுபவம்

திவ்யப்ரபந்தஸாரத்திரட்டு

திவ்யப்ரபந்தகதாம்ருதம்

திவ்யப்ரபந்தக்கண்ணாடி

குருபரம்பராப்ரபாவஸாரம்

யதார்த்தராமாநுஜன்

ஸத்ஸம்ப்ரதாய ரஸாயநம்

வித்வத்வைதிசபூஷணம்

ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்தஸாரநிதி

சங்கத்தமிழ்மாலை முப்பது

(இவற்றில் வாதவிவாத நூல்கள் சேரவில்லை)

இவை கிடைக்குமிடம்:—

கர்ந்தமாலா ஆபீஸ், காஞ்சீபுரம்-631 503.

குறிப்பு:— இவற்றைத் தனித்தனிப்புத்தகமாக வாங்கவிரும்புமவர்கள் நேரில் வந்து
தான் வாங்கமுடியும். போஸ்டு மூலமாகப் பெறவிரும்புமவர்கள் பத்து
புத்தகங்களுக்குக் குறைவாக விரும்பக்கூடாது. பெரியகியாடலாக்பார்க்க

இப்படிக்கு,

மாணேஜர்,

கர்ந்தமாலா ஆபீஸ், காஞ்சீபுரம்.

P. B. அண்ணங்கராசார்ப ஸ்வாமிகளின் நூல் துறைகள்.

1. நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்த வுரைகள்.

2. பூர்வாசார்ய தமிழ்ப்பிரபந்த ..

3. ஸகல பூர்வாசார்ய ஸ்தோத்ர ..

4. ஆழ்வாராசார்யப் பிரபாஸ நூல்கள்

5. இதிஹாஸ் புராண சரித்திர ..

6. ரஹஸ்யார்த்த விளக்க ..

7. வேதாந்தப் பொருள் விளக்க ..

8. ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்த விளக்க ..

9. வேதவிசாரலக்ஷண நூல்கள்.

10. லோகாபிராம உபந்யாஸ நூல்கள்

11. பரபக்ஷப்ரதிசேஷ நூல்கள்

12. உபந்யாஸக ஸௌபாக்ய நூல்கள்

13. வடமொழி நூல் திரள்கள்,

14. ஹிந்தி பாஷையில் நூல்கள்

15. தெலுங்கு பாஷையில் ..

16. பூர்வாசார்ய க்ரந்த வெளியீடுகள்

விரிவான கியாடலாகுகள் தருவித்து விவரங்காண்க.

சந்தர்ப்பனாம் M. Q. செப்பவர்கள்

P. B. ANNANGARACHARYA.

Editor, GRANTHAMALA, Kancheepuram-631503

என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்புக.

If un-delivered please return to:

P. B. ANNANGARACHARYA,

Kanchipuram. Pin Code-631503.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

To

Sriman/Srimathi



414. Sri Narayana Iyengar,
Perimal Kottai,
Kottai, 638001,
Erode.



Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Edited and Published by P. B. Annangaracharya Swami
for Madras Sathgrantha Prakasana Sabha.

Printed by E. Devarajan at Sri Kamakshi Press.

44-0. Thirukatchinambi Street, Kancheepuram-631503.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada